

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćroczcie, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikiem* za drugie ćwierćroczcie w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy zawartej z redakcją dwutygodnika ilustrowanego „*Swiat*“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborom treści literackiej, jak i artystyczną wartością działu obrazkowego, po cenie wyjątkowo niższej, a mianowicie:

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać dwutygodnik ilustrowany „*Swiat*“ na rok 1895 po następującej cenie:

W Lwowie:	kwartalnie	2 „ 25 „
	miesięcznie	— „ 75 „
Na prowincyi:	kwartalnie	2 „ 50 „
	miesięcznie	— „ 84 „

W skutek układu zawartego z księgarnią H. Altenberga we Lwowie, można już od 1 kwietnia prenumerować za pośrednictwem

administracyi „*Gazety Lwowskiej*“, dwutygodnik dla kobiet p. t.

„NOWE MODY“

po znacznie niższej cenie, a mianowicie:

kwartalnie	1 zł. 20 ct.
miesięcznie	— „ 40 „

Dwutygodnik *Nowe Mody* w ciągu kilkuletniego swego istnienia wyrobił sobie szerokie koło czytelniczek i zawiera najnowsze wiadomości i wzory wszelkich potrzeb wchodzących w skład toalety damskiej.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jej ces i król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Augusta, Małżonka Jego ces i król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Józefa Augusta, powiła we czwartek, dnia 28 marca, o godzinie 9 wieczorem w Bernie szczęśliwie Syna.

1. Biuletyn.

Jej ces. i król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Augusta przepędziła noc spokojnie, Ciepłota ciała 36.5 stopni C.

Nowonarodzony Arcyksiążę jest silnie rozwinięty i ma się dobrze.

Berno 29 marca 1895, godzina 8 rano.

Radca Dworu profesor dr. Gustaw Braun m. p. Starszy lekarz sztabowy dr. Netolitzky m. p.

2. Biuletyn.

W ciągu dnia dzisiejszego Jej ces. i król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Augusta miała się dobrze. Ciepłota ciała 36.9 stopni C.

Stan nowonarodzonego Arcyksięcia jest zadowolający.

Berno, 29 marca 1895, godzina 5 po południu.

Radca Dworu profesor dr. Gustaw Braun m. p. Starszy lekarz sztabowy dr. Netolitzky m. p.

3. Biuletyn.

Jej ces. i król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Augusta ma się dobrze. Ciepłota ciała 36.5 stopni C.

Stan ogólny nowonarodzonego Arcyksięcia przy dostatecznym przyjmowaniu pokarmu jest zadowolający.

Berno, 30 marca 1895, godzina 8 rano.

Radca Dworu profesor dr. Gustaw Braun m. p. Starszy lekarz sztabowy dr. Netolitzky m. p.

4. Biuletyn.

W pomyślnym ogólnym stanie Jej ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksiężnej Augusty nie zaszła żadna zmiana. Ciepłota ciała 36.6 stopni C.

Stan zdrowia nowonarodzonego Arcyksięcia jest zadowolający.

Berno, 30 marca 1895, godzina 5 po południu.

Radca Dworu profesor dr. Gustaw Braun m. p. Starszy lekarz sztabowy dr. Netolitzky m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 lutego b. r. zamianować najmłodszej Magdalenę Adelę Czerkowską damą honorową c. k. szlacheckiego zakładu dam w Gracu.

C. k. Ministerstwo skarbu zamianowało w służbie utrzymywania ewidencji katastru podatku gruntowego geometrami ewidencyjnymi II. klasy: elewów ewidencyjnych: Stanisława Loescha, Juliusza Raucha, Sta-

niława Ciechanowskiego, cywilnego geometrę Jana Iraneka, inżyniera Franciszka Zubrzyckiego i inżyniera leśnictwa Alfreda Głowińskiego.

Pan Minister wyznał i oświaty zamianował właściciela dóbr i posła sejmowego Maryana Dydyńskiego w Raciborsku, oraz radcę budownictwa Tadeusza Stryjeńskiego w Krakowie konserwatorami centralnej komisji dla badania i utrzymywania pomników historycznych i sztuki.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 kwietnia.

Mowa JE. Pana Ministra skarbu dr. Plenera,

wygłoszona podczas obrad nad drugim przewidywanym budżetowym, opiewa w sposób następujący:

Jest to zwyczaj, do którego wszyscy już przywykliśmy, że opozycja zdawna korzystała z przewidywanego budżetowego, by dać wyraz grawaminom swoim i stanowisku przeciwnemu wobec Rządu. Zdaje mi się jednak, że mogę stwierdzić małą zmianę w sposobie przeprowadzenia tej taktyki, mianowicie o tyle, iż w dyskusji teraźniejszej treść przedmiotowa, silny wewnętrzny charakter zaczepki ustąpił właściwie przed przesadną ostrością i pełną nienawiścią formą, w jakiej zaczepki te wygłoszono; a wyznać muszę, że widzę w tem właściwie polepszenie całej sytuacji ogólnej. (Wesołość). Gdy treść wygłoszonych żądań coraz więcej a więcej się kurczy i gdy dla nadania wyrazu potrzebom opozycyjnym nie pozostaje nic innego jak przesadne twierdzenia, najsilniejsze słowa i najbardziej obrażające zaczepki, które atoli w sposobie wypowiedzenia tak bardzo sprawiają wrażenie czegoś wymuszonego, sztucznego, przygotowanego przez długi czas i przesadnego (*tak jest! tak jest!*) wtedy sąd nieuprzedzonego

2)

Mogło się gorzej skończyć.

(Ciąg dalszy).

— Tego ja wcale nie widzę. Słuchaj tylko dalej, bo im więcej o tem myślę, tem bardziej jestem zadziwiona genialnością mego pomysłu. Wiesz jak dawne i serdeczne stosunki wiążą mnie z Antosiem Werską.

— Wiem i bardzo miłą kobiecino tę lubię.

— Otóż, miałam onegdaj długi od niej list, w którym mnie na wszystko błaga, abym do niej na parę tygodni przyjechała. Mąż jej bawi dla interesów w Warszawie; zastałabym ją więc samą. Mieszka o dobrą milę od Ościenka.

— Zaczyna na horyzoncie, jutrenka przebiegać.

— To dopiero wstęp. Teraz rozpoczyna się plan do dramatu. List Antosi kończy się następującym przypiskiem: „Nie wiedziałabym przypadkiem, o jakiej młodej, porządnej pannie służącej dla moich sąsiadek z Ościenka.“

— Cóż to może mieć wspólnego z twoją jazdą na Podole?

— Mnóstwo wspólnego: I. Przeczytawszy jutro stryjowi list Antosi, poproszę, go, aby mi pozwolił do niej na parę tygodni z miss Ellis pojechać. II. Raz będąc u Antosi i wciągnąwszy ją w nasz olbrzymi spisek, otrzymuję od niej list rekomendacyjny

do prezesowej i jako „młoda i porządna“ panna służąca wstępuję u niej w obowiązki.

— Ależ Róziu, zwaryowałaś, czy co?

— Cicho bądź Stefku, i słuchaj dalej.

III. Przyjawszy w Ościenku służbę, wywiązuję się z niej ku ogólnemu zadowoleniu, dzięki poczciwej miss Ellis, która mnie od lat najmłodszych do wszelkiej wdrożła roboty: sama się ubieram i czeszę; sama sobie ranne suknie fabrykuję; szyję wcale nie źle, a co się tyczy służby, toż to nie jest żadna filozofia. IV. Po dwóch tygodniach służby — ku obopólnej satysfakcyi interesowanych stron — i po gruntownym rozpatrzeniu się w charakterze panny Kunegundy, odbieram telegram wzywający mnie cembprzej, do dogorywającego dziadka. Opuszczam Ościenko z ustalonym zdaniem, czy panna Brochwiczówna zasługuje na zaszczyt zostania moją bratową, a twoją prawowitą małżonką. Cóż na to mówisz Stefku?

— Mówię: że jeżeli można się posprzezać, co do rozmiarów twego rozsądku, to co się tyczy twojej wyobraźni, jedno tylko może być zdanie; jest ona poprostu kolosalna. Widzi mi się wszelako, że twój, co najmniej oryginalny pomysł, chroma pod względem praktyczności. Najprzód, o ile znam naszą zana, ale bardzo *correct* miss Ellis, nigdy się ona na tę twoją awanturę — boć to awantura — dobrowolnie nie zgodzi.

— Nie też o niej wiedzieć nie będzie.

— Może ją w czasie podróży zamordujesz, aby się o jej dyskrecyi na zawsze zapewnić?

— Bron! Boże! szkoda by było poczei-

wej Angielki; — tyle się ona nad nami napracowała i nadgryzała.

— Więc cóż z nią myślisz poczeć?

— Przyjechawszy do Antosi, zaofiaruję jej wspaniałomyślnie dwa tygodnie urlopu, które przyjmie z uniesieniem i zaraz uda się do Lwowa, gdzie ma siostrę w klasztorze.

— Dalibóg! w tem dziewczem ciele, ministerjalna tkwi dusza. Może przy tej sposobności, — dwie pieczenie przy jednym upiekłszy ogniu — znajdziesz tam dla siebie, jakiego znakomitego konkurenta?

— O tem później. Teraz twoją zajmuję się przyszłością; nie zapędzaj mnie więc, na jakieś uboczne rozdroża.

— Pozwól mi tylko jedną jeszcze, małą lenką zrobić uwagę, moja Rózieczku, zanim rozpuścisz zagłę na tem wielce wzburzonym morzu. Przypuściwszy, że się twoje szalone kombinacje powiodą — co pewnym podlega wątpliwościom — przypuściwszy, że się na tej maskaradzie nikt nie pozna, i że bez przeszkody zabawisz w Ościenku dwa tygodnie, jako panna służąca prezesowej i jej wnuczki, by potem, pod jakimś, *ad usum Delphini*, sfabrykowanym pozorem, nagle z tamąd wyjechać, cóż z sobą zrobisz, pytam się, jeżeli ci się panna Brochwiczówna spodoba, i projekt stryja będzie się miał w rzeczywistość zamienić. Będzie nam się trzeba z temi pannami gdzieś spotkać, czy to we Lwowie, czy w Krakowie, czy w samem Ościenku, i mozesz być przekonana, że od razu w tobie poznają ową problematyczną, niby z francuskiej komedyi zapożyczoną subretkę.

— Uznaję Stefku, że tu tkwi sęk, ale ja i o tem myślałam, i trudności tę zwalczę.

— Ciekawym jakimi środkami.

— Najrozmaitszymi. Popierwsze: jestem blondynką, *blonde comme les blés*, jak pisze Alfred de Musset; — w Ościenku będę miała krucze sploty. Po drugie: mam brwi jasne; tam będę je miała jak węgiel czarne. Po trzecie: jestem wiotka jak młoda brzoza: panna służąca — za pomocą grubego kaftanika — będzie sobie okrągłą grubulką.

— A dla czegoś sobie od razu garbu nie zaaplikowała? *Quand on prend du galon, on n'en saurait trop prendre.*

— Jaki to z ciebie niewdzięcznik, Stefku! od tygodnia, dniem i nocą mózg sobie rozszadza, by szczególnie twoje zapewnić, a ty sobie ze mnie drwisz. To się nie godzi.

— Ależ, moje dziecko drogie, ja niewdzięczny nie jestem bynajmniej; tylko obawiam się skutków tej improwizowanej komedyi i o wiele więcej obawiam ich się dla ciebie, niż dla mnie.

— Już o mnie się ty nie troszcz Stefku. Mam ja w sobie coś z kociej natury; choćby mnie kto i z dachu zrzucił, zawsze spadnę na łapy. Zresztą, uśmiecha mi się, że dla twego szczęścia, własną skórę nadstawię, a szczęście to zapewniłam, stosując się do zasad rozumnego, przebiegłego kardynała Mazarin. On by to był nazwał *la collaboration du hasard*.

Dalszy ciąg braterskiej rozmowy przewrany został wejściem do salonu stryja, w towarzystwie kilku, z sąsiedztwa przybyłych gości.

(Ciąg dalszy nastąpi).

A. M. L.

sluchacza nie wypadnie w prostym stosunku do tonu tych zaczepki, lecz opinia publiczna zada sobie pytanie, jaka jest treść rzeczy i poszukiwać będzie istoty tych słów przesadnych, nienawistnych; ona zaś jest niepospolicie małostkową. (*Zywe objawy zgody*). Mówię to nie tylko o sztucznie i mozolnie przygotowanej mowie pos. Elma (*wesołość*), lecz także o mowie pos. Biankiniego. Ekonomiczne grawamina Dalmacyi są słuszne i Rząd uznał je niejednokrotnie i stara się stopniowo uczynić im zadość. Klauzula o cie od wina* zagranicznego zaszkodziła Dalmacyi, wiemy o tem wszyscy i przyznajemy zupełnie. Co uczynić możemy, to uczynimy. Nie tyle to jednak stanowiło główny kompleks mowy pos. Biankiniego, ile raczej nieumiarkowane zaczepki, które praktykowaną dotychczas i oddawna zastosowywaną parlamentarną miarę zaczepki przeciw organom rządowym jeszcze więcej potęgują. To bowiem, co on wygłasza przeciw Namiestnictwu i osobie Namiestnika w Dalmacyi, są to takie obwinienia i tak obrażające wyrazy, że właściwie bez ciężkiego oskarżenia uchwytne, bezwarunkowo nie powinny być wygłaszane w ciele ustawodawczem. Ciału to, co prawda, jest powołane do kontrolowania administracji, kontrola administracji jednak nie na tem polega, żeby tego czy owego funkcyjariusza Rządu w sposób jak najbardziej nieumiarkowany zaczepiać, chociaż właściwie nie powiada się o nim nie innego, jak, że tu i owdzie rozwiązano niektóre Stowarzyszenia i że mówiący o tem posł ma parlamentarny konflikt z wiceprezydentem Sejmu dalmackiego. (*Wesołość*) Był Namiestnik nie jest za to bezwarunkowo odpowiedzialny, co czyni prezydium Sejmu dalmackiego. Wywodzi z tego jednak możliwość terazniejszego stanu rzeczy w Dalmacyi, wysnuwał z tego takie zaczepki przeciw Namiestnikowi, sprzeciwia się wszelkiej słuszności i słusznemu pojmowaniu wykonywania prawa kontroli wobec Państwa. (*Zywe objawy zgody*). — Pos. Luëger: Dawniej postępował Pan tak samo, gdy byłeś jeszcze w opozycji). Nigdy w życiu mem nie wygłaszałem takich zaczepki a już najmniej byłoby mi przyszło na myśl czynić tu przedmiot żalów na stan rzeczy w tym kraju z wydarzenia parlamentarnego, na które Naczelnik administracji nie ma żadnego zgola wpływu. (*Zywe potakiwania z lewicy*). Sprawy dalmackie w ogólności znajdują się na drodze polepszenia; ubiegła bowiem sesja Sejmu dalmatyńskiego różniła się całkiem korzystnie od dawniejszych. Nastąpiło stanowczo spokojne tempo w stosunkach między wszystkimi stronnictwami i mniemam, że mogę powiedzieć, iż sesja ostatnia skończyła się pewnymi pozytywnymi rezultatami dla kraju. Pogodzić się ze spokojną pracą ustawodawczą i krajowo-administracyjną trudno naturalnie stronnictwu, które co do stosunku Dalmacyi do Państwa staje na stanowisku nie objętem terazniejszą naszą konstytucją (*tak jest, tak jest!*) i które w pierwszym rzędzie kładzie nie kwestję polepszenia sytuacji ekonomicznej, lecz polityczno-prawny postulat o stosunku Dalmacyi do Państwa i o jej połączeniu z Chorwacją, a dopóki to nie

spełni się, zachowuje się opornie względem wszelkich innych kroków praktycznych. Taki program jest przeszkodą w całej administracji i w parlamentarnym rozwoju kraju. (Pos. Biankini: Tak nie jest!) Tak jest, bo właśnie frakcja, do której należy pos. Biankini, przy każdej sposobności stawia to stanowisko polityczno-prawne na pierwszym planie i od tego czyni zawisłem swoje własne postępowanie. (Pos. Biankini: Nie przeszkadzamy obradom parlamentarnym i pracy).

Pos. Schlesinger według swego zwyczaju spuścił całą ulewę zarzutów i obrażających zaczepki, przychem uczynił Rząd odpowiedzialnym za rzeczy najrozmaitsze, na które Rząd w znacznej części w rzeczywistości nie ma sposobności wywierać istotnego wpływu. Uczynił n. p. Rząd odpowiedzialnym, że, odciek istnieją Rząd koalicyjny, giełda znajduje się w ruchu zwykłym i że od czasu koalicji kursa są lepsze. (*Wesołość*). W pierwszym rządzie niekoniecznie to nagana dla Rządu, że n. p. kursa rent skarbowych za jego czasów są lepsze (*wesołość*); nie dopatrywałbym się przeto w tem czegoś w rodzaju krytyki i potępienia Rządu, chociaż przyznaję, że takie polepszenie kredytu Państwa nie zawsze zapisać można na karb Rządu chwilowego, lecz znajduje ono wewnętrzne uzasadnienie swoje w ogólnej poprawie ekonomicznej i finansowego położenia całego Państwa. Bądź co bądź jednak nie jest to przedmiot nagany. W innym punkcie za to pos. Schlesinger ma poniekąd słusność, a mianowicie — nad czem sam ubolewam — że od około sześciu miesięcy odbywa się szkodliwa i zgubna gra na giełdzie. (*Sluchajcie! sluchajcie!*). Jako Minister skarbu mając coś w rodzaju — jeśli prawdę powiedzieć muszę — nie bardzo wielkiego wpływu i kontroli nad sprawami giełdowymi, nieraz już zajmowałem się tą kwestją, czy nie ma jakiegokolwiek sposobu prawnego, aby zatamować niebezpieczną tę spekulację. Dotychczas w obowiązujących obecnie ustawach naszych nie znalazłem punktu oparcia, do wystąpienia przeciw niebezpiecznej tej grze. Niedawno wydałem rozporządzenie o tak zwanych giełdach pokątnych; w czem innym jednak, mojem zdaniem, tkwi właściwy rak, jest to mianowicie tendencja tak zwanej drobnej publiczności, pozostającej po za giełdą, do gry na giełdzie za pośrednictwem kantorów giełdowych (*bardzo słusznie!*); i powiedzieć muszę, że o ile jestem poinformowany — a nie waham się wystawić to świadectwo wielkim bankom — że wielkie banki nie tylko nie popierają tego gonienia za fortuną, lecz owszem występują przeciw temu, ile tylko mogą. Kantory giełdowe agituja natomiast listami, cyrkularzami, osobistym i pismieniem zapraszaniem i t. d., aby publiczność, pozostająca po za giełdą, przemierzająca po za Wiedniem, powierzała grze swoje nieraz bardzo małe zaoszczędzone zasoby. Kantorów giełdowych nie możemy poprostu pozamykać policyjnie. (Pos. Schneider: Niektóre można!) Wedle ustaw przemysłowych jest to rzeczą niepodobną. Mówią, że powinno się nie koncesjonować już nowych. Byłby to krok z pewnością bardzoży, stanowiłby tylko przywilej dla kantorów już

istniejących. Może to dobrze, że mogę wypowiedzieć o sprawie tej swoje zdanie z tego miejsca odpowiedzialnego, że nie można dosyć upominać publiczności, aby nie brała udziału w takiej grze giełdowej, bo rzeczy takie ostatecznie po przemijającym zysku, kończą się zazwyczaj ruiną (*żywe objawy zgody*), a właśnie małoczy i niedoświadczeni, którzy na ponętne zaproszenie oddają grze swoje oszczędności, wychodzą na tem najgorzej i przepadają, podczas gdy ci, którzy ich do gry namówili, znajdują dość czasu, by przynajmniej w znacznej części uratować się przed stanowczym upadkiem. (*Zywe objawy zgody*).

W inne rzeczy, które pos. Schlesinger w sposób pełny takiej nienawiści, że poprostu trudno uwierzyć, przeciw mnie wygłosił, zapuszczać się nie myślę. Są to rzeczy, o których jemu zdaje się, że może mówić o nich jako powaga (*wesołość*), a jednak pewnie nie cała Izba uzna w nim powagę. (*Wielka wesołość*). Tylko na jedną uwagę odpowiem. P. Schlesinger powiedział, że Rząd uczynił teraz cośkolwiek dla urzędników, że jest to odprawa, jałmużna, całkiem niedostateczna i t. p., podczas gdy są rzeczy o wiele ważniejsze dla urzędników od takiego polepszenia płac, rzeczy, które nie nie kosztują, a których Rząd urzędnikom nie przyznaje. Gdyby Rząd nie nie był uczynił dla polepszenia płac urzędniczych, czyż zdaje się panom, że pos. Schlesinger byłby tem zadowolony, że powiedziałby: Rząd ma słusność, że nie wydaje pieniędzy dla urzędników; powinien on robić inne rzeczy, które nie nie kosztują? (*Wesołość*). Ale oto uczyniliśmy coś dla urzędników, a teraz pos. Schlesinger mówi, że to krok niewłaściwy, że lepiej zrobić co innego, i wymienia między innymi pragmatykę służbową. W tym względzie pozwalam sobie złożyć oświadczenie, które z pewnością zainteresuje urzędników, a które czynię chętnie. Prawda to, że co do dyscyplinarnego postępowania urzędników żyjemy pod panowaniem starego rozporządzenia z r. 1860. Rozporządzenie to sam Rząd uznał za wymagające reformy; sam Rząd zajmie się materialną reformą tych przepisów. (*Brawo, brawo!*)

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy krajowe.

(*Memoryał Wydziału kraj. do Koła polskiego w sprawie podatku rentowego*).

(§) Przeciw projektowi ustawy, nakładającemu podatek rentowy na listy zastawne zakładów kredytowych wystosował Wydział kraj. memoryał do Koła polskiego popierające równocześnie petycję wniesioną przez Towarzystwo kredytowe ziemskie i gal. Towarzystwo gospodarskie w tej mierze.

Wydział krajowy wyraża przekonanie, że przy dzisiejszem przesileniu rolniczym potrzeba więcej niż kiedykolwiek taniego kredytu hipotecznego, zatem każde chociażby najlżejsze obciążenie rolnictwa, zadaje mu niestosunkowo do tego obciążenia wielkie szkody.

Należenie podatku rentowego, mogłoby — zdaniem Wydziału kraj. — zniweczyć w zarodzie rozpoczętą przez gal. Towarzystwo kredytowe ziemskie akcję zmierzającą do skonwertowania długów hipotecznych, na warunkach dla rolnictwa dogodniejszych i pozostawie bankom zagranicznym wygodny teren do ciągnięcia zysków, z wielką szkodą dla rolnictwa krajowego i instytucji użyteczności publicznej z funduszy publicznych powstałych.

Wydział krajowy jest zdania, że utrzymanie projektu komisji w tej mierze wobec niewątpliwych szkód, jakie wprowadzenie podatku rentowego od listów zastawnych musi spowodować, byłoby tem mniej usprawiedliwionem, że według obliczenia komisji dochód, jaki Skarb państwa uzyska z podatku rentowego od listów zastawnych instytucji krajowych i wzajemnych, nie wyniesie więcej jak 192.000 zł., a kwota to zbyt mała, aby dla niej warto było narażać interesa tych zakładów publicznej użyteczności i wyrażać rzeczywistą szkodę rolnikom. Gdyby przynajmniej podatek rentowy rozciągnięty został na wszystkie efekta, byłaby — zdaniem Wydziału krajowego, — przynajmniej uratowana zasada sprawiedliwości w opodatkowaniu. Postanowienie uwalniające od podatku rentowego Bank austro-węgierski jest — zdaniem Wydziału krajowego — niesłusznem i niesprawiedliwym, zwłaszcza, że przywilej Banku austro-węgierskiego nie opiera się na lepszym tytule prawnym, niż naszego Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Wydział krajowy uprasza tedy Koło polskie, aby sprawę tę wzięło pod rozważę i wyjednało dla zakładów hipotecznych krajowych i opartych na wzajemności zupełne uwolnienie listów zastawnych od podatku rentowego.

Rada Państwa.

(*LX posiedzenie Izby wyższej*).

+ Wiedeń, 30 marca. (*Kor. Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 12 m. 25 w obecności niezwykle wielkiej liczby, bo przeszło 80 członków; z Polaków obecni pp. Ziemiałkowski, Lanckoroński, Zamoyski, Lubomirski, Stadnicki i Marchwicki. Na ławie rządowej: ks. Windisch-Graetz, hr. Falkenhayn, hr. Schönborn, hr. Wurmbrand i pod koniec posiedzenia dr. Plener.

Po raz pierwszy obecni dziś członkowie: bar. Lemayer i p. Marchwicki składają przyrzeczenie na konstytucję.

Hr. Fr. Falkenhayn składa na stole prezydyalnym i krótko motywuje wniosek o wybranie dziś jeszcze komisji złożonej z 21 członków, która by nie czekając uchwalenia wszystkich projektów, składających się na reformę podatkową przez Izbę poselską, przejmowała od tejże Izby każdy projekt z osobna pod swoje obrady. — Izba przyjmuje wniosek.

7)

NAWRÓCENIE.

(*Nowella*).

V.

(*Ciąg dalszy*).

Jednakże, widać było dobrze, iż właśnie owo zaparcie się siebie, wyrzeczenie się „rozkoszy światowych“ podniecało bardziej zapał Simony, pomimo, że błędem to mianowała. Porównywała do tej wyjątkowej istoty innych ludzi, z wyniosłą pogardą drwiąc sobie z tych, którzy się o jej rękę starali. Co za brutalność w tych mężczyznach! jacy byli pospolicie i szkaradni!

Porównywanie to wydarzało się tak często, tak uparcie się powtarzało, że ksiądz Fulgenty, z oburzeniem jakby pierwszych chrześcian, uczuł pokusę zszepcenia swej twarzy, na którą nigdy by nie spojrzak, gdyby ta twarz miała być okazją do grzechu. Piękny?... czyż podobna, aby był piękny?... i co to miało znaczyć?...

— Panie mój! szeptał zawstydzony i zmartwiony, zeszli na mnie co prędzej starość i zgryźliwość!

Rozwój tej miłości, której nie nigdy nie podniecało, świadczył o niedostatecznej różnowadze natury kobiecej, w której fantazja przewyższa wszystkie inne czynniki.

Jednakże, ta faza miłości wywołała w duszy Simony także i dobre strony. Postanowiła sobie zadawać rozmaite umartwienia, aby choć w części dorównać moralnej przewadze, jaką wybrany jej serca miał nad

nią; wytworzyła między nim a sobą rodzaj tajemniczej wspólności gustów i przyzwyczajęń; poświęcała się, nawiedzając ubogich, pielęgnując chorych, w nadziei, że go spotka czasami w tym przybytku nędzy, której oboje ulgę nieść chcieli — i udawało jej się to czasem. Ojciec jej czynił uwagę:

— Ponieważ stajesz się tak doskonałą, trzeba będzie stanowczo wydać cię za pastora.

W skutek osamotnienia, spowodowanego małżeństwem Julii, starszej siostry, fantazja jej stała się rodzajem *idée fixe*; przyszło jej na myśl pisać listy do księdza, raz pełne zapału, to znowu niesmiałe i pokorne, które natychmiast niszczyła; jeden z nich wszakże został rzucony na pocztę, bez podpisu, pełnego dnia, gdy z ojcem pojechała do miasta. Zaledwie list poszedł, pragnęłaby go mieć napowrót. Gdyby zgadł od kogo był list, spaliłaby się ze wstydu!

Niestety! na trzeci dzień spotkała go za wsią, gdy obchodził swoją parafię. Czuli, że słabnie, przekonana, iż dostanie jej się spojrzenie pełne pogardy, które naprzód już czyniło na niej wrażenie rozpalonego żelaza włożonego w serce. A jednak nie otrzymała żadnego.... Zdawał się nawet nie zwracać na nią uwagi, nie spostrzegać jej wcale, tak był zatopiony w swoich myślach. O czem myślał? może o jej liście?... Czyż nie wyciągnął go z kieszeni, aby czytać idąc! Nie! tysiąc razy nie! to co miał w ręku, był to brewiarz....

Mniejsza o to; uczyniwszy pierwszy krok, była zdecydowaną iść dalej, zdecydowaną dotrzeć aż do niego, wbrew potężnemu murowi sanktuarium, wbrew wszystkiemu....

Och! jakże zmieniło się owo regularne, wypracowane pismo pensjonarki! Obecnie widać było w tem piśmie niecierpliwość, niepokój, rozpacz i namiętność, raz pełną rezygnacji, to znowu groźby. Chciała by wie-

dział... chciała go widzieć, mówić z nim, pod pierwszym lepszym pretekstem. Ale jakim? żaden na myśl jej nie przychodził, pomimo, że pilnie szukała. Jeszcze nie nie myślała, kiedy pewnego wieczora, zaślepiona, zrozpaczona, prawie nie wiedząc co czyni, znalazła się u drzwi probostwa. Jakby dla ułatwienia jej zamiarów drzwi od ogrodu były otwarte, od kuchni także, a Urszula była nieobecna. Przebiegła pokój jadalny, urządzony z klasztorną prostotą, drząc, by nie spotkać tego, którego wszakże tak bardzo widzieć pragnęła. Na chybił trafił otworzyła pierwsze lepsze drzwi, jak się pokazało do pokoju proboszcza: wąskie łóżko, stół z białego drzewa, krucyfiks, krzesła słomiane, na ścianach dużo pótek z książkami, a na stole zapomniany różaniec. Przywłaszczyła sobie ten różaniec, którego użytku nie znała, ale który zapewne on musiał często wiewać w rękę, a potem, wyrwijąc różę zatknęła przy statyku, położyła ją na tem miejscu. Odgłos kroków oznał się w pobliżu... uciekała.

Prawie zatarte wspomnienia rozwijały się przed oczyma księdza Fulgentego. Pamiętał list bezimienny, który spalił, wzruszając ramionami, zaginioną koronkę, której szukał przez czas jakiś daremnie. Co do róż, nawet jej nie zauważył. Wszystko to było winą Urszuli, która nadto często biegała na gawędę z sąsiadami, zostawiając drzwi otwarte. Zresztą te szczegóły mało go obchodziły. Miał litość nad wewnętrznym dramatem, który rozgrywał się w tej biednej duszy.

Oczemuż niestety taki wybuch zapału i miłości nie był zwrócony ku Bogu, zamiast ku ludzkiej niegodnej istocie? Był przekonany, że on, ksiądz Fulgenty, był tylko pretekstem; trzeba, żeby serce próżne i samotne zwróciło się do czegoś, przywiązało się... szczególnie serce kobiece, której zwykłe codzienne zajęcia nie wypełniają czasu ani za-

spokajają potrzeb serca. Ona poszła błędną drogą, szukając ideału na świecie! Chora wreszcie, kryła w sobie te cierpienia jak zbrodnie, znając ich przyczynę. Rodzice jej przerażeni byli widząc ten zanik sił, brak snu i apetytu. Doktor wezwany, nie znając przyczyn moralnych choroby, nie wiedział czemu ją przypisać. Nerwy! nerwy są przyczyną gorączki, kaszlu.... Jednakże kaszel ten stał się uparty, coraz silniejszy, a stopniowy brak sił zaczął przypuszczać konsumpcję, której wynik wiadomy każdemu....

Długo milczała, ale wreszcie, opanowana ostatniem pragnieniem, które w jej mózgu tkwiło wbrew wszelkiemu przekonaniu i rozwadze, pewnej nocy, tkając na piersiach matki, wyznała swoją tajemnicę, którą tak długo mężnie w głębi serca nosiła. Aby zobaczyć tego, od którego wszystkiego ją rozłączała, gdyż wychodzić już nie mogła, potrzebowała pomocy, współnika: liczyła na współczucie macierzyńskie. Przez czas długi, pani Le Huguet, zrozpaczona, czuła się w obowiązku sprzeciwiać się, potem, widząc, że to biedne życie gasnąć zaczyna, pomimo wysileni, jakie czyniła, by je ratować. — Zapomniała o wszelkiej przeczności.... Jakże można się zgodzić na przyjęcie wymówki z błędnych ust konającej córki, będącej ostatniem pożegnaniem? I oto dlaczego proboszcz z Are został wezwany. Ksiądz Fulgenty domyślił się tego, gdyż dawno już biedna dłoń chorej dziewczyny nie zapisała nie w parafie.

Po przeczytaniu, namysle i zastanowieniu, pokiwiał głową i rzekł głośno:

— Powróć tam!

Spokój, z jakim wymówił te słowa, których tak bardzo pragnęła, byłby zmroził serce Simony Le Huguet, gdyby widzieć go w tej chwili mogła.

(*Ciąg dalszy nastąpi*).

Na porządku dziennym najprzód drugie czytanie rządowego projektu ustawy o przyjęciu wiedeńskiej sieci telegraficznej i telefonicznej na własność skarbu Komisya budżetowa wnosi przyjęcie projektu w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską.

W dyskusji ogólnej p. Gomperz wyznurza życzenie, aby Rząd czym rychlej założył drugą linię telefoniczną między Wiedniem a Pragą; poczem wywodzi, że transakcja kredytowa z pocztową kasą oszczędności, która ma dać pieniądze na spłacenie ceny tej sieci, jest w sprzeczności z ustawą, zaprowadzającą instytucję pocztowej kasy oszczędności. Rządowi nie pozostanie nic innego jak wnieść projekt zmieniający tę ustawę.

P. Minister handlu hr. Wurmbbrand oznajmia, że Rząd ma zamiar zaprowadzić drugą linię telefoniczną między Wiedniem a Pragą, ale nie już na Berno, lecz osobno do Berna i osobno do Pragi; myśli także zaprowadzić międzymiejską komunikację telefoniczną między Wiedniem a północno-czeskimi sieciami telefonicznymi. tudzież między Gracem a Tryestem. Spodziewa się też, że jeszcze w tym roku posunie się komunikacja telefoniczna aż do Krakowa, a potem naturalnie aż do Lwowa. Z komunikacją międzynarodową — mówi P. Minister — doszliśmy już tak daleko, że chociaż telefon między Wiedniem a Berlinem od niedawna dopiero funkcjonuje, już myśleć musimy o założeniu linii drugiej. Co się tyczy pozyskania pieniędzy na spłacenie ceny sieci wiedeńskiej, trudno mi zaprzeczyć wywodom p. preopinanta, ale ta operacja kredytowa jest wyjątkowa, ztąd też wydanie urzędowi pocztowych kas oszczędności obligacji rentowych, wolnych od podatku jest manipulacją nadzwyczajną. Podziela zdanie preopinanta, że gdyby urząd pocztowych kas oszczędności rozwinął się na bank Państwa, ustawa powinna uleść zmianie. Czy rozwój taki będzie mógł nastąpić i czy byłby pożądanym, o tem dziś mówić nie będę. Zdaje mi się jednak, że nie jest wykluczony i że urząd rzeczony może być użyty przez Państwo w sposób rozległy, a to nietylko do ułatwienia urzędowego ruchu pieniężnego między Węgrami a Austrią, czego dziś przedewszystkiem potrzeba, lecz i między kasami Państwa w granicach samej Austrii.

Bez dalszej dyskusji uchwała Izba projekt w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu.

Następnie bez dyskusji przyjęto w drugim i trzecim czytaniu:

projekt ustawy o ulgach fiskalnych dla konwersji tyrolskiego długu krajowego;

projekt o drugim prowizoryum budżetowym;

projekt (przed chwilą dopiero uchwalony przez Izbę poselską) o pomocy skarbowej dla okolic dotkniętych niedostatkiem,

projekt ustawy (także codopiero uchwalonej przez Izbę poselską) o przedłużeniu terminu spłacenia przez Karyntę bezprocentowej zaliczki skarbowej 222,000 zł. na regulację rzeki Drawy.

Poczem załatwiono kilka petycji; między innemi przekazano Rządowi z poleceniem dokładnego ocenienia petycji centralnego wydziału górno-austriackiego Towarzystwa gospodarskiego o wyrabianie tańszej i lepszej soli dla bydła.

Nakoniec dokonano wyboru komisji podatkowej, do której z Polaków weszli pp.: Baden i Stadnicki.

Koniec posiedzenia o godz. 1 m. 45. — Następne nienaznaczone.

(CCCLXII posiedzenie Izby poselskiej).

**** Wiedeń, 30 marca. (Korespondencya Gazety Lwowskiej).**

Prezydent Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 11 minut 10.

Izba nieco liczniej niż zwykle zgromadzona.

Rozdany dziś w druku, wniesiony onegdaj projekt uzupełniający preliminarz budżetu na rok 1895 tyczy się 17.600 zł. wydatku nadzwyczajnego na czeską Akademię techniczną w Pradze.

Dziś wniesiono od Rządu projekt uzupełniający preliminarz budżetu na r. 1895 w etacie Ministerstwa handlu.

Pos. Dipauli składa na stole prezydialnym wniosek o zachowanie prawa wyborczego tym mniejszym przemysłowcom, których podatek zarobkowy wskutek opustu zejdzie niżej censusu wyborczego.

Przekazano go odrazu komisji podatkowej.

Pos. Luëger ostentacyjnie składa na stole prezydialnym wielką plikę podpisów nauczycieli elementarnych w Galicyi wraz z ich petycją o zniewolenie kraju do polepszenia im płac.

Na porządku dziennym najprzód drugie czytanie rządowego projektu ustawy o przedłużeniu krajowi Karynti terminu spłacenia Skarbowi zaliczki bezprocentowej 222.222 zł. danej w r. 1884 na uregulowanie rzeki Drawy.

Komisyja budżetowa wnosi przyjęcie projekt.

Izba uchwała projekt w drugim i trzecim czytaniu.

Następuje drugie czytanie rządowego projektu ustawy o pomocy skarbowej 160.000 zł. dla ośmiastu powiatów różnych krajów (także trembowelskiego, kolbuszowskiego, kamionieckiego, brodzkiego, lwowskiego i nowotarskiego) na zaradzenie niedostatku, a to w połączeniu z ustnem sprawozdaniem komisji budżetowej z świeżej petycji miasta Kolbuszowy i gmin okolicznych o uwzględnienie ich osobno.

Komisyja wnosi przyjęcie projektu, a co do petycji rzeczony proponuje rezolucję wzywającą Rząd, aby poczynił dochodzenia i zażądał nowego kredytu.

Pos. Czecz zrywa Rząd, aby nakłonić już jął się systematycznego uregulowania rzek w Galicyi, których wylewy są jedną z głównych przyczyn niedostatku. Poczem rozodzi się o nędzy stanu włościańskiego w Galicyi w ogóle, o nędzy takiej, że lud myśli gromadnie wynosić się na Kaukaz i nawet na Sybir i przechodzić tam na prawosławie, co oprócz agitacji ma niewątpliwie głębokie przyczyny ekonomiczne. Mowca porusza inne sprawy, szczególnie upośledzenie Galicyi na wiedeńskim targu na bydło i nierogaciznę.

(Na dziś trudno nam więcej podać z tej mowy, bo mowcy weale słyhać nie było w łóży dziennikarskiej).

Izba uchwała projekt w drugim i trzecim czytaniu wraz z rezolucją odnoszącą się do petycji kolbuszowskiej.

Z porządku dziennego idą obrady nad sprawozdaniem komisji podatkowej odnoszącej się do kilku odesłanych do niej paragrafów ustawy o podatku zarobkowym.

Paragrafy 18 i 19 wedle pierwotnej stylizacji mówią o krajowych (głównie reklamacyjnych) komisjach dla podatku zarobkowego, pozostawiając Ministrowi skarbu oznaczenie liczby członków na każdy kraj, których połowę zamianuje Minister, drugą połowę wybierze Sejm tym sposobem, jak wybiera członków Wydziału krajowego. Wedle dzisiejszego wniosku komisji liczba członków z góry jest oznaczona (na Galicyę 23), a rozłożona jest tak, że do wyboru dopuszczone są także Izby handlowe, z których każda wybierze po jednym członku (a więc w Galicyi 3): z reszty połowę (w Galicyi 10) wybierze Sejm sposobem, jaki mu się podoba, drugą połowę zamianuje Minister; oprócz tego zamianuje Minister przewodniczącego, który jednak nie będzie uważany za członka komisji.

Pos. Ciani zwalcza wybór przez Sejm, bo południowi Tyrolczycy nie obsłują Sejmowi tyrolskiego; żąda, aby złożono cały wybór w ręce Izby handlowych.

Pos. Kramarz odmawia Izdom handlowym wszelkiego prawa do uczestniczenia w wyborze; zwalcza także sposób wybierania członków przez Sejm, pozostawiony własnemu upodobaniu Sejmowi, bo w Czechach arystokracja gotowa zdecydować rzecz na korzyść Niemców, z krzywdą Czechów.

Pos. Funke i pos. Nitsche zapuszczają się w polityczną polemikę z posłem Kramarzem.

Izba uchwała proponowaną przez komisję nową formę §§ 18 i 19, połączonych w jeden paragraf.

W paragrafach 53 i 56 (o centralnej komisji kontyngensowej) proponuje komisja tylko stylistyczne zmiany, treść pozostaje ta sama, t. j.: komisja kontyngensowa składa się z 16 członków, z których połowę zamianuje Minister skarbu, drugą połowę wybiorą komisje krajowe tak, że po jednym członku będą miały: Czechy, Morawa wraz ze Śląskiem, Galicya wraz z Bukowiną, Dolna Austria, Górna Austria wraz z Saleburgiem, Tyrol wraz z Vorarlbergiem, Styrya wraz z Karyntią i Krainą, nakoniec Tryest wraz z Gorycją, Gradyską, Istrią i Dalmacją.

Pos. Lupul żąda osobnego członka dla Bukowiny.

Pos. Pfeifer żąda dla każdego kraju po jednym członku.

Pos. Stalitz popiera w interesie Tryestu żądanie preopinanta.

Pos. Menger wnosi poprawkę taką: Komisja składa się z 26 członków; z podległych wyborowi 13 członków przypadnie po jednym: na Dolną Austrię, na Górą Austrię wraz z Saleburgiem, na Tyrol wraz z Vorarlbergiem, na Styryę, na Karyntię, na Krainę, na Tryest wraz z Gorycją, Gradyską i Istrią, na Dalmację, na Czechy, na Morawy wraz z Śląskiem, na Galicyę, na Bukowinę.

Na ten wniosek zgadza się sprawozdawca komisji pos. Dipauli; jakoż Izba go uchwała.

Tak więc pierwsza ustawa z rzędu składających się na reformę podatkową w drugim czytaniu zupełnie załatwiona i na tem przerwano obrady nad rzeczoną reformą.

Pos. Hofmann składa na stole prezydialnym i motywuje wniosek pilny, żądający, aby Ministerstwo spraw wewnętrznych natychmiast uczyniło zadość rekursowi rady miasta Gracu przeciw rozporządzeniu namie-

stnictwa styryjskiego, które zniósło uchwałę rzeczony rady o wzięciu udziału w uroczystościach na cześć Bismarcka. Wnioskodawca chce poszanowania samodzielności wielkiej gminy miejskiej i wolności objawiania usposobienia swego. Uroczystość na cześć Bismarcka nie jest polityczną (*protesty* z prawicy), lecz tylko narodową; a jak innym narodom nie zabrania się czcić swoich bohaterów, tak i Niemcom powinno być to wolno.

Pan Minister spraw wewnętrznych markiz Bacquehem nie chce mówić o poruszonym tu rekursie, bo o nim zapadnie decyzja *ex instantia*; ale w ogólności o manifestacjach, które mają znaczenie narodowe lub polityczne. O decyzji władz politycznych, jeśli im wogóle zajmować się tem trzeba, stanowi przedewszystkiem formalna strona sprawy, a mianowicie okoliczność, czy urządzające manifestację zgromadzenie jest polityczne czy niepolityczne, tudzież czy o niej trzeba donieść policji lub poprzestać na zaproszonych gościach. Mylnie jest mniemanie, jakoby władze niższe w takich razach postępowały zawsze wedle nakazu z góry; władze te wykonują tylko ustawy, do tego szczególnych poleceń nie potrzeba. Ta jest biurokratyczna strona spraw takich. Drugą stronę jej stanowi uczucia wypływające z przeszłości; a słowa moje tyczą się nie jednej tylko narodowości. Sposób zarządzania manifestacji z wyraznym charakterem politycznym lub narodowym bywa nieraz, nawet wbrew pierwotnej intencji urządzających, taki, że nie zawsze staje się przyczyną pocieszających spostrzeżeń (*bravo, bravo!*); owszem ze stanowiska austriackiego (*hucne brava*) może wywołać uczucia nie sympatyczne i z tegoż stanowiska musi nawet być reprobowany. (*Hucne brava*). Z zadowoleniem zaznaczam, że dziś pod tym względem lepiej się dzieje. Ze zaś ze stanowiska patryotycznego zachodzą żale na pewne manifestacje, żale, iż manifestacje noszą pewne znamię, o jakim urządzający z pewnością nie myśleli, tłumaczy się przeszłością, w której niejedno się działo, czego za manifestację patryotyzmu austriackiego żadną miarą uznać nie było można, co owszem nie dało się pogodzić z ideą Państwa austriackiego. (*Hucne brava*). W tym duchu byli i są władze czynne, nietylko represyjne, lecz i prewencyjne, ale zawsze legalnie. Ja także jestem tego zdania — a wypowiadam się bez ogródki — że właśnie w naszej ojezynie manifestacje takie mnszą doznawać pewnego zatamowania (*bravo bravo!*) o tyle, żeby idea własnego Państwa nie stanęła ani na chwilę w cieniu. (*Hucne brava*).

Łatwo pojąć kult wielkich postaci historycznych; ale właśnie temu mężowi, o którego uczczenie tu chodzi, właściwie jest wybitnie silne uczucie dla własnego państwa (*hucne brava*) i dla własnego domu panującego (*ponowne brava*); i zdaje mi się, że manifestacje, w której także uczucia nie stałyby w najpierwszym rzędzie, potępiły sam byłby kancleż niemiecki ostro i stanowczo. (*Hucne brava*). Gdyby panowie wnioskodawcy właśnie ten przymiot wielkiego męża stanu zachowali na oku, możeby łatwiej pojęli postępowanie austriackich władz politycznych. (*Ponowne hucne brava*). Z tego stanowiska ogólnego — bo po szczególe każdy wypadek wymaga osobnego ocenienia — władze austriackie, nie chcąc ubliżyć uczuciom żadnej narodowości w Austrii, poczynają sobie za obowiązek przedewszystkiem starać się o poszanowanie stanowiska austriackiego. (*Hucne brava*). W tem, zdaje mi się, Rząd jest też w zgodzie z patryotycznymi uczuciami wys. Izby. (*Hucne brava i rzęście oklaski*).

Pan Minister oświecenia dr. Madeyski: Wysoka Izbo! W związku z przedmiotem wniosku pozostaje interpelacya Bareuthera o profesorach w Inspruku i Hauka o szkole górniczej w Leoben. Pos. Haukowi odpowiadam, że szkoła górnicza należy nie do mojego wydziału rządowego, lecz do Ministerstwa rolnictwa. Co się tyczy jednak ogólnych wywodów obu interpelacji, proszę jako odpowiedź na nie przyjąć do wiadomości co następuje:

Poprostu nieaustriackim musiałbym nazwać Rząd, któryby nie cenił swobody ludów austriackich w zainicjowaniu swych uczuć narodowych, w ich pielęgnowaniu i rozwijaniu. (*Hucne brava*). Nie ma w tem nic niepatryotycznego, o ile to pozostaje w granicach idei Państwa austriackiego. (*Tak jest!*) Ale obywatel austriacki, przyjmując posadę urzędnika lub profesora, przyjmuje także obowiązki nałożenia na siebie pewnej powściągliwości w występowaniu narodem i politycznym, o ile to jest naturalnym warunkiem prawidłowego wykonywania swojego powołania urzędowego. (*Tak jest!*) Z tego stanowiska miałem rozmowę z rektorem uniwersytetu inszpruckiego o wiadomem wezwaniu do manifestacji politycznej, podpisanem przez kilku profesorów tamtejszych. Wypowiedziałem mu bez ogródki moje zdanie, że profesorom nie przystoi inicjatywa w manifestacjach politycznych (*żywe objawy zgody*), które ze względu na niejedno, co się stało w Austrii a co rani uczucie patryotyczne, mogłyby stać się przyczyną mylnych pojęć (*żywe objawy*

zgody), że przeto cofnięcie publicznej inicjatywy profesorów byłoby poprostu nieodzwonne.

Wobec otrzymanych od rektora objaśnień, że ta odezwa publiczna polega na pomylce, i wobec prawidłowego i lojalnego — co z wielkiem zadowoleniem stwierdzam — zachowania się c. k. profesorów uniwersyteckich w Insbruku nie miałem potrzeby interweniować z urzędu.

Jak ostrożnie w tego rodzaju rzeczach postępować należy z informacjami, na które się powoływać zwykło, tego najlepszym dowodem może być pismo, które otrzymałem pod datą 23 b. m. od rektora uniwersytetu w Insbruku, a które pozwolę sobie odczytać (*czyta*).

„Wieczorne wydanie *Nowej Presse* z 21 marca podaje telegram z Insbruku o cofnięciu się profesorów uniwersytetu od udziału w podpisaniu adresu do ks. Bismarcka, w którym to telegramie zawarta jest insynuacja, jakoby Wasza Ekszellenca miał mi powiedzieć: „Jeżeli Pan się wzdragas, w takim razie będzie to Pana coś kosztowało“. Czuję się w obowiązku donieść uniżenie Waszej Ekszellency, że na konferencji, na której spowodowałem głosowanie profesorów za ogłoszeniem publicznie oświadczeniem co do usunięcia się od podpisu, miałem sobie za obowiązek nie osobę i powagę Waszej Ekszellency, lecz moją osobę i moją powagę jako rektor na pierwszy plan wysunąć.

Jest przeto zupełną nieprawdą, jakoby Waszej Ekszellency to lub podobne wyrażenie w usta włożył. Przeciwnie, podniosłem istotnie wielką życzliwość i nadzwyczajną łaskawość, z jaką Wasza Ekszellenca porucił mi zadanie, ażeby sprawę tę na nowo na lepsze wprowadzić tory — i temu właśnie głównie przypisuję, że udało mi się osiągnąć ogólne przychylenie się do oświadczenia abstynencyi. Niestety, z tem ogłoszeniem nawiązano lokalną wrzawę dziennikarską, na której tle powstał także wspomniany wymysł o wyrażeniu się Ekszellency“.

Otóż mamy dowód, że patryotyczne uczucia c. k. profesorów uniwersytetu w Insbruku żadnej wątpliwości ulegać nie mogą, a zarazem dowód, że nie silnych słów potrzeba było, ażeby zwrócić uwagę profesorów uniwersytetu na to, co może w pierwszej chwili przeoczyli (w każdym razie bez najmniejszej intencji) i że przyjazne, otwarte, szczere słowa ich szefa, wywołały fakt, który, jak sądzę, był w interesie ogółu. (*Brawa*).

Dep. dr. Steinwender przemawiał za uznaniem wniosku dep. dr. Wellenhof-Hoffmana i tow. za nagły.

Dep. Kaiser przemawiał również w tym duchu.

Dep. hr. Kuenburg podnosi, że już z tego względu, iż wniosek wczorajszy jest wkroczeniem w prawa władzy wykonawczej, stronnicy jego (zjednoczona lewica niemiecka) nie może głosować za nagłością. Mowca zabiera głos w ogóle w tym tylko celu, aby zapobiedz ewentualnemu nieporozumieniu, jakie mógłby ktoś wysnuć z dzisiejszej dyskusji, a mianowicie aby zapobiedz fałszywemu wnioskowi, że w sprawie profesorów Uniwersytetu insbruckiego, chodzi o ograniczenie, czy też naruszenie swobody i niezawisłości stanowiska profesorów Uniwersytetu pod względem narodowym lub też politycznym.

Przy głosowaniu odrzucono nagłość.

Dep. Wisznikar i tow. interpelują Pana Ministra sprawiedliwości w sprawie reformy postanowień o fruktyfikacyi kapitałów pupilarnych.

Dep. Burgstaller i tow. interpelują Pana Ministra handlu co do sprawy przypuszczenia regulacyi opłat w portach.

Koniec posiedzenia o godz. 4. — Następne posiedzenie w poniedziałek dnia 1 kwietnia.

Sprawy parlamentarne.

Izba posłów Rady państwa przystąpiła do dzisiejszem posiedzeniu do obrad nad drugą główną częścią przedłożen podatkowych, mianowicie do obrad nad opodatkowaniem Towarzystw obowiązanych do składania publicznych rachunków. W dniu jutrzejszym, ponieważ plenarnego posiedzenia Izby w dniu tym nie będzie, zgromadzą się liczne komisye, a między innemi: subkomitet komisji dla reformy wyborczej i komisja budżetowa, która przystąpi do obrad nad etatem Ministerstwa handlu, oraz nad rozdziałem: Najwyższa Izba obrahunkowa.

— Komisja górnicza Izby posłów odbyła w ostatnich dniach dwa posiedzenia, na których po żywej dyskusji, przyjęła projekt ustawy o zaprowadzeniu inspektorów górniczych, z pewnemi tylko zmianami, w osnowie, umówionej między referentem dr. Barnreitherem a Panem Ministrem rolnictwa hr. Falkenhaynem.

— Koło polskie odbyło wczoraj posiedzenie, na którym prócz członków Koła, pojawili się także bawiący w Wiedniu pp.:

zastępcę Marszałka krajowego Chamiee, prezes Towarz. kred. ziemskiego p. Zygmunt Dembowski i syndyk tegoż Towarzystwa dr. Skałkowski. Na posiedzeniu tem prowadzono obrady nad reformą podatkową. Pierwszy zabrał głos delegat Skałkowski — według doniesienia do tutejszych dzienników — żądał, aby listy zastawne galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, które posiadają te same przywileje podatkowe, co Bank austro-węgierski, były uwolnione od podatku, podobnie jak są uwolnione listy Banku austro-węgierskiego. Podatek ten bowiem kępowałby dalszy rozwój Towarzystwa. P. Dembowski i p. Chamiec przemawiali także przeciw opodatkowaniu. Po dłuższej dyskusji, w której z posłów zabierali głos pp.: D. Abrahamowicz, Milewski, Jędrzejowicz, Czaykowski, Krański, ks. Pastor i Gniewosz Wł., przyjęto wniosek p. Jędrzejowicza, według którego Koło ma starać się o niższe opodatkowanie listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego, a w razie, gdyby to się nie udało, dążyć do tego, ażeby także listy zastawne Banku austro-węgierskiego zostały opodatkowane.

Jubileusz ks. Bismarcka.

Dzień dzisiejszy, będący 80-letnią rocznicą urodzin byłego kanclerza, obchodzony jest w całych Niemczech jako uroczyste święto narodowe, szkoły i biura rządowe są pozamykane, gmachy rządowe i prywatne ozdobione chorągiewkami, wieczorem ma zająć iluminacja nie tylko w miastach i miasteczkach, ale nawet ze szczytów gór niemieckich mają płonąć ognie radosne. Najciekawszą wiadomością, jest to że cesarz na zapytanie nowego prezydium parlamentu, kiedyby mogło przedstawić się zwyczajem przyjętym monarsze, miał odpowiedzieć, iż je przyjmie dnia 1 kwietnia na obiedzie danym na cześć „żelaznego kanclerza“, któremu większość parlamentu niemieckiego sprawiła tę przykrość, iż odmówiła mu hołdu oficjalnego.

Wedle *Freisinnige Ztg.* pierwszy wiceprezydent parlamentu Schmidt-Elberfeld nie przyjął zaproszenia na ten obiad.

Z Friedrichsruhe donoszą, że bole nerwalgiczne w twarzy wzmogły się znowu u ks. Bismarcka, skutkiem czego przyjęcia zapowiadanych deputacji zostały znacznie ograniczone.

W wielu miastach W. Ks. Poznańskiego, a głównie w Poznaniu, niebrakło zabiegów, aby złożyć hołd oficjalny ks. Bismarckowi; w przeważnej jednak części niepowiodło się to.

W magistracie poznańskim zupełnie niespodzianie podano w tej sprawie wniosek, który przeszedł 6 gł. przeciw 4. Ale w Radzie miejskiej stanowi stronnictwo wolno myślnie razem z Polakami ogromną większość. W minioną środę wniosek magistratu miał przejść pod obrady Rady miejskiej. — Radni polscy jednak przygotowali odpowiednią akcję i mieli założyć uroczysty protest imieniem polskiej większości m. Poznania; wobec tego magistrat odstąpił od myśli przedłożenia swojego wniosku.

Z Czerniowca donoszą do dzienników wiedeńskich, że tamtejsze stowarzyszenie studenckie „Armonia“ projektowało wielki komers na cześć Bismarcka, rząd krajowy jednak odmówił zezwolenia, motywując zakaz tem, że obchód byłby manifestacją polityczną, a statuta stowarzyszenia wykluczają wszelkie tendencje polityczne.

Deputowani liberalni austriackiej Izby dep., mianowicie Bauer, Bendel, Dumreicher, Edlbacher, Ghon, Gross, Jan Haase, Heineemann, Hofmann, Jan Kindermann, Franciszek Kirschner, Józef Kirschner, Kyrle, Pergelt, Peszka, Roser, Rottmayer, Schauer, Zygmunt Spaun, Swoboda, Wanniek i Wra betz wystosowali do ks. Bismarcka następujący telegram:

„Jako wierni synowie Austrii, którzy zarazem czują się synami ludu niemieckiego, przesyłają podpisani członkowie austriackiej Izby dep. w. ks. moiści założycielowi austriackiego przynierza, wielkiemu mężowi stanu, który podniósł imię niemieckie na wyżyny niesłychanej potęgi i sławy, w 80 rocznicę urodzin, najgłębsze życzenia.“

KRONIKA

Lwów, 1 kwietnia.

— **Sub auspiciis imperatoris.** Promocya *sub auspiciis imperatoris* ks. Pawła Rawskiego na doktora św. Teologii odbyła się nroczyscie w Krakowie w sobotę o godzinie 12 w południe. Ks. Rawski jest pierwszym doktorem św. Teologii z wydziału teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego odznaczonym promocją *sub auspiciis imperatoris*; wogóle 5 doktorów szkoły Jagiellońskiej dostąpiło dotąd tego za-

szczytu. Przed godziną 12 zapełniła liczna publiczność wspaniałą aulę *Collegii novi*; uroczystość zaszczylił swoją obecnością Najprzew. Książę biskup krakowski ks. Puzyna. W pierwszym rzędzie krzesła zasiedli przedstawiciele Kapituły katedralnej krakowskiej, duchowieństwa świeckiego i zakonnego, obywatelstwo krakowskie oraz słuchacze wydziału teologicznego i młodzież akademicka. Gdy Senat akademicki oraz profesorowie w togach i biretach zajęli miejsca, i wszedł do sali delegat p. K. Laskowski, zabrał głos prorektor dr. Zoll, który w pięknym przemówieniu podniósł znaczenie uroczystego aktu zarówno dla Szkoły Jagiellońskiej, społeczeństwa, jak młodzieży, której praca i pilność kandydata. jako godny naśladowania wzór przed oczyma stać powinny; dalej zaznaczył mowca w gorących słowach łaskawość Najj. Pana dla kraju i Uniwersytetu, kończąc trzechrzętnym okrzykiem na cześć Monarchy. Muzyka zagrała hymn ludowy, którego wysłuchali stojąc wszyscy obecni.

Następnie zabrał głos kandydat, ks. Paweł Rawski, i wyraziwszy wdzięczność swoim nauczycielom, wdzięczność Szkole Jagiellońskiej i Najj. Panu, zakończył prośbą o promocję. Po udzieleniu pozwolenia przez p. prorektora prof. dr. Zolla, dokonał aktu promotor ks. kan. prof. dr. Spis, odczytując rotę przysięgi. Podczas przysięgi powstałi wszyscy z miejsc; będele skrzyżowali berła. Przy ostatnich słowach wręczył promotor kandydatowi dyplom i przedstawił go następnie p. delegatowi Laskowskiemu, jako nowo-kreowanego doktora św. Teologii, przyczem odezwała się fanfara muzyki.

Delegat p. Laskowski zwróciwszy się do kandydata, w pięknym przemówieniu podniósł znaczenie aktu łaski Monarszej i życzył ks. Rawskiemu, ażeby praca jego na niwie Chrystusowej wyszła na pożytek kraju. Z tem życzeniem serdecznem — zakończył p. delegat — spełniam rozkaz Najwyższy, wręczając Ci Wielebny księże doktorze sygnet jako podarek Najjaśniejszego Pana.

Po mowie tej wręczył p. delegat ks. Rawskiemu upominek od Najjaśniejszego Pana, mianowicie wspaniałą pierścion brylantowy z inicjałami cesarskimi.

Uroczystość zakończyła się złożeniem gratulacji ks. Rawskiemu oraz podpisaniem aktu promocji przez p. delegata, p. prorektora, dziekana i promotora.

— **Promenade-koncert**, urządzony przed tygodniem pod protektoratem ks. Walery Windisch-Grätz i Pani Namiesnikowej hr. Badeniowej na dochód „Czerwonego Krzyża“ i Towarzystwa ratunkowego, przyniósł czystego dochodu 1543 zł. 18 ct., która to kwota po połowie, pomiędzy wyżej wymienione Towarzystwa dobroczynne została rozdzielona.

W sprawie tego koncertu, który miał niezwykłe powodzenie, otrzymujemy następujące pismo:

„Czujemy się w obowiązku złożyć najserdeczniejsze podziękowania tym wszystkim Panom i Paniom, którzy tak gorliwie przyczynili się do urządzenia w sali kasyna wojskowego, zabawy koncertowej na dochód „Czerwonego Krzyża“ i „Towarzystwa ratunkowego“. Przedewszystkiem winniśmy podziękować ofiarodawcom za piękne fanty, za wyborne urządzenie loteryi, „urzędu pocztowego“ i innych towarzyskich rozrywek, oraz bufetu, za orkiestrę wojskową, udzieloną bezpłatnie; a w szczególności: pp. Bayerom, Merunowiczom i p. Krahlowi, którzy zajmowali się urządzeniem loteryi, p. Budweiserowi za bezpłatne drukowanie afiszów, p. Krzysztofowiczowi za wypożyczenie przykryć na stoły, Towarzystwu stolarzy za wypożyczenie stolików i etażerek, piekarni Karlsbadzkiej za dostarczone chleby, pannu Włoszyńskiemu wł. piekarni za dostarczone bułki, zarządom browarów: Lesienieckiego, Lilienfelda, Kleina, Kiselki, Ozyasza Wixla, z których każdy przysłał po beczce piwa, p. Wieserowi za nadesłane 40 flaszek piwa. — Wszystkim wreszcie, którzy się przyczynili do urządzenia tej zabawy na cel tak dobroczynny, przesyłamy najszczerze: Bóg zapłać!“

Walerya Windisch-Grätz.
Marya Badeniowa.

— **Jubileusz.** Wczoraj przypada 25 rocznica służby rządowej p. J. Sarego, radcy budownictwa przy starostwie w Krakowie, służby tyle pożytecznej na każdym kroku jego działalności, którą Kraków ma sposobność zbliżka widzieć i oceniać. Szczególniej działalność p. Sarego zaznaczała się — jak pisał *Czas* — w praktycznych i pięknych budynkach uniwersyteckich, jako to: nowy gmach kliniki chirurgicznej i nowy kolosalny budynek przy ul. Grzegorzkiej na cele naukowe wydziału lekarskiego. Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego, wdzięczny p. Saremu, pospieszył na podstawie jednomyślnej uchwały z wyrażeniem swoich uczuć, które objęło odpowiednie pismo dziękczynne, wręczone przez rektora prof. dr. Browicza i sekretarza Uniwersytetu prof. dr. Leona Cyfrowicza. Również wydział lekarski wyraził p. radcy Saremu swoją wdzięczność. Również życzenia złożyło Stowarzyszenie budowniczych, wdzięczne p. Saremu za popieranie przemysłu rodzinnego i polskich przemysłowców oraz rękodzielników.

— **Bankiet dzisiejszy** zapowiedziany na cześć autora-laureata, p. Michała Wołowskiego w „Kole literacko-artystycznym“ rozpo-

cznie się po przedstawieniu „Towarzysza Pannocznego“. Strój wizytowy. Lista będzie stanowczo zamknięta o godzinie 6 wieczorem.

— **Niespodzianka.** Miłym urozmaice-niem piątkowego przedstawienia na dochód Towarzystwa dziennikarskiego, będzie debiut panny D..., uczennicy jednego z tutejszych nauczycieli śpiewu, której pierwszy występ budzi szczerze zainteresowanie w tutejszych kołach muzycznych.

— **Z Kasyna miejskiego.** Na piątek, dnia 5 b. m. zapowiedziane jest przedstawienie amatorskie. Początek o godzinie 7 wieczór. Lista będzie otwartą we środę o godzinie 5 popołudniu.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** Ciąg dalszy walnego zgromadzenia odbędzie się we środę, dnia 3 b. m. o godzinie 6 wieczór w sali fizyki szkoły realnej.

— **Stan wód w kraju.** Donoszą nam: Z Tarnowa. Na Wiśle stan wody w dniu 30 marca wzniósł się po nad stan najniższy: w Jagodnikach 310 ctm., Karsach 290 ctm. a w Szczucinie 381 ctm. — Wody opadają, obniżwszy się od dnia 29 marca o 20—30 ctm.

Na Dunaju stan wody w dniu 30 z m. wynosił w Zgłobicach 170 ctm., w Żabnie 208 ctm.; na Wiślocie zaś pod Łabuziem 257 ctm. nad stan najniższy.

Z Żydaczowa. Na Dniestrze w Zaleskach stan wody w dniu 29 z. m. wynosił 486 ctm.; woda przybywa.

Ze Stanisławowa. Na Dniestrze stan wody w dniu 30 z. m. wynosił pod Haliczem +300 ctm., a w dniu 29 350 ctm. — Woda jeszcze przybiera. — Pod Żurawnem wał drogowy przy moście inundaacyjnym przerwany. — Woda przepływa w terenie inundaacyjnym 50 ctm. wysoko. — Stary Martynów zalany. — Komunikacja przez most na Dniestrze w Siwce zamknięta; woda wnosi się na 350 ctm.

Z Sanoka. Wskutek nagłego tajania śniegów w górach i silnego deszczu, znaczniejszy przybytek wody na Sanie. — Stan wody w dniu 30 z m. 240 ctm.

Z Sokala. Wskutek puszczenia lodów na Bugu i podniesienia się jego stanu wód, rzeka Rata wystąpiła z brzegów i zalała w dniu 28 z. m. milowe przestrzenie w Sielcu i Parchacu z okolicami tak, że znaczna ilość zagród stoi w wodzie, a mianowicie w samym Sielcu 200 a Parchacu około 25. Również i w innych miejscowościach, a szczególnie w Krystynopolu, Dobraczynie, Zawiszn i Nowym dworze stoi wiele domów pod wodą.

W Krystynopolu urząd pocztowy został całkiem zalany, a przesyłki pocztowe uszkodzone. — Wskutek deszczu i napływu wód z górnego biegu Bugu, wody jego się podniosły do 664 ctm. po nad stan najniższy. Wszelkie ostrożności zarządzono. — Wylew ten zniszczył lub uszkodził zapasy żywności, jakie mieszkańcy posiadali.

Pomoc dla dotkniętych nieodzownie potrzebna.

— **Spółka zaliczkowa Tow. urzędników** odbyła w sobotę walne zgromadzenie pod przewodnictwem p. Karola Gracki. Spółka uzyskawszy w krakowskim Towarzystwie ubezpieczeń kredyt do wysokości 200.000 zł., obniżyła stopę procentową od zaliczek na 7-prc.

Stowarzyszenie wzięło czynny udział w Wystawie krajowej. W pawilonie Towarzystw zarobkowych i gospodarczych wystawiło tekę, ozdobnie oprawną, z graficznymi tabelami historii rozwoju Stowarzyszenia od 30 lat; umieściło portrety wszystkich prezesów dyrekcji i złożyło ozdobne sprawozdanie z czynności od roku 1865 do 1893, a w pamiętniku „Związku“ podało swoje dzieje.

Z rachunków za r. 1894 podnosimy kilka ważniejszych szczegółów: Liczba członków wynosiła 2699 z wpłaconą na udziały kwotą 210.274 zł. 5 ct. Wkładki oszczędności wynoszą 92.651 zł. 31 ct. Ogólny stan zaliczek z końcem roku przedstawia cyfrę 516.658 zł. 40 ct. a fundusz rezerwowy 30.340 zł. 50 ct. i nie wymaga już dotowania go czystym zyskiem. Obrót kasowy 776.627 zł. 76 ct., a czysty zysk 13.865 zł. 31 ct. pozwolił wypłacić 5-prc. dywidendę od wpłaconych udziałów w kwocie 10.461 zł. i pozostała nadwyżka 3404 zł. 31 ct.

Budżet na r. 1895 uchwalono następująco: płace 7000 zł., czynsz 1200 zł., marki obecności 2000 zł., księgi, papier i druki 500 zł., walne zgromadzenia 200 zł., opał i światło 110 zł., razem 11.010 zł. Nadto uchwalono na rzecz gimnazjum w Cieszynie kwotę 200 zł.

Oczłonkami dyrekcji na lat 3 zostali wybrani: dr. Hofmokr Franc. radca wyższego sądu kraj., Kępiński Ign. dyrektor rachunkowy Namiestnictwa, dr. Ekielski Józef radca Wydziału kraj., Jarosiewicz Karol naczelnik urzędu wymiaru należitości i Pierożyński Eug. sekret. Wydziału kraj. Na rok 1.: Nestorowicz Teofil rewident rach. kraj. Dyrekcji skarbu. Zastępcami członków dyrekcji na rok 1.: Lewandowski Rom. adjunkt wyższego sądu kraj., Biliński Teodor sekretarz dyrekcji domen i lasów i Mravinscs Czesław naczelnik oddziału zaliczkowego w banku hipotecznym. Zastępcami członków rady nadzorczej na rok 1.: Hryniasiewicz Mik. kasyer głównej kasy kraj. i Bylczyński Miecz. rewident rach. Namiestnictwa.

— „Dla Szlaska.“ Druk zbiorowego wydawnictwa pod powyższym tytułem postępuje bardzo szybko i niebawem książka ta znajdzie się na półkach księgarskich. Zawiera ona 53 prac prozą i wierszem. Świat uczony reprezentują na kartach tej publikacji pp.: Baudouin de Courtenay, Wojciech Dżieduszycki, Dunikowski, Finkel, Korzon, Mańkowski, Ostrożyński, Tretaki i Zuber. Ze świata literackiego znajdujemy tu utwory panów: Fr. Rawity-Gawrońskiego, Rudnickiej, Szczęsnej, Sawickiego, Wilczyńskiego i Zielińskiego, podczas gdy publicystykę reprezentują nazwiska pp.: ks. Jana Badeniego, dr. A. Bieńkowskiego, M. Danielaka, K. Kołakowskiego, dr. Ostaszewskiego-Barańskiego i Stanisława Schnür-Pepłowskiego. Sfery artystyczne przedstawiają pp.: Jarecki, Meliński, Niewiadomski i Styka, zaś poezję: dr. Adam Asnyk, W. Bełza, Karol Brzozowski, Seweryna Duchinińska, Andrzej Fredro, Rodoć, Rossowski i Aureli Urbański. Szlask, tak austriacki jak pruski doczekał się nader cennych monografií pióra profesora Balzera, M. Dubieckiego, F. Konecznego, Kopii i Zycha, że dla braku miejsca nie wymienimy innych prac wielce zajmujących, które złożyły się na całość dzieła udatną pod każdym względem. Co atoli przedstawia główną tego wydawnictwa zaletę, to jednolity ton, prawdziwie patriotyczny, wolny od deklamacji i wszelkiej polemiki, przebijający się we wszystkich bez wyjątku artykułach. Dla tych, którzy w książce obok rozrywki zwykli szukać zdrowego pokarmu duchowego, wydawnictwo „Dla Szlaska“ będzie zjawiskiem wielce pożądanem i pożytecznem.

— **Dyplomy leśników.** W głównej szkole ziemiańskiej w Wiedniu, uzyskali dyplom leśnictwa: Witołd Michał Mach z Żaradawy w Galicji i Stanisław Kazimierz Górski ze Lwowa.

— **Walne zgromadzenie** Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami, odbędzie się dzisiaj w poniedziałek o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Stryju, Alojzy Muzyka, budowniczy i radny miasta.

We Lwowie, Henryk Prohaska, członek Tow. śpiewackiego „Lutnia“.

W Przemysłu, Józef Żmurko, starszy inżynier i naczelnik sekcji konserwacji kolei państwowych.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 1 kwietnia. Barometr idzie w górę.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe d. 30 marca do 12 w południe d. 1 kwietnia b. r. mieliśmy wiatr zmienny z południa o średniej prędkości 2 m/sek., niebo lekko zachmurzone, a powietrze wilgotne (70 procent wilgotności względnej).

Średnia temperatura w tym czasie była 7-0 °C., najwyższa 13-6°C. wczoraj w południe, najniższa 1-4°C w sobotę w nocy.

Całe dwie doby mieliśmy pogodę

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się na morzu Niemieckim; zwyżka 765 do 760 mm. w Syeyli; zniżka drugorzędna utworzyła się w Siedmiogrodzie.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 762-0 mm.

Prognoza na dobę 2 kwietnia bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie południowy o średniej prędkości 3 m/sek., średnia temperatura pozostanie około 7-0°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza pozostanie około 75 proc. Opadu nie będzie.

— **Zaręczyny.** W Warszawie odbyły się uroczyste zaręczyny hrabianki Maryi Walewskiej, córki Wincentego i Maryi z hr. Przeździeckich, z baronem Ludwikiem Heinzelem, właścicielem Łagiewnik i współwłaścicielem fabryki wyrobów bawełnianych w Łodzi.

— **Ruskie pismo „Bukowyna“**, wychodzące w Czerniowcach od lat 11, będzie od 13 kwietnia b. r. wychodził cztery razy tygodniowo z dodatkiem ilustrowanego tygodnika *Nedila*. Program rozszerzonego wydawnictwa streszcza redakcyja w następującem oświadczeniu: „Pracujemy, aby pośród Rusinów rozbudzić świadomość narodową i interes dla życia państwowego i pragniemy wychować nasz naród tak, ażeby w obu tych kierunkach wykazywał zdrowy pogląd i korzystną działalność“. Redakcyję tego wydawnictwa obejmuje p. Józef Makowej, dotychczasowy współpracownik *Narodnej Ciasopysy*.

— **Znacniejsze pożary** w kraju, notuje kronika prowincjonalna w ostatnich dniach: W Wiszence (pow. gródecki), zgorzał tartak Fr. Stanka wartości 10.000 zł., ubezpiecz. na 6000 zł. — W Ispinie (pow. bocheński), spłonęły zabudowania gospodarskie Marty Dembowskiej, z krescencyą wartości 15.000 zł., częściowo ubezpiecz. — W Dubszczu (pow. brzeżański), pogorzało 3 gospodarzy, szkoda około 4000 zł., częściowo ubezpiecz. — W Nnowicach (pow. jarosławski), pogorzało 6 gospodarzy; szkoda około 3000 zł., częściowo ubezpieczona.

Notatki literacko-artystyczne.

Opera. „Manon Lescaut“ Puccini'ego — na którą część prasy naszej zaraz po jej ukazaniu się na scenie wydała wyrok śmierci, zmarła przed samą zamknięciem sezonu i okazała ku zdumieniu wielu znaczną siłę atrakcyjną. Partytura tej opery, mimo licznych błędów, mimo wyrafinowanego wykonania detaliów orkiestralnych i niejednostajnej inwencji, zapewniła jej powodzenie u publiczności. Niepospolita bowiem technika w malowaniu sytuacji, a przede wszystkim siła namiętności, która w duetach 2 i 3 aktu wznosi się do wyżyn prawdziwej poezji, oto zalety, które operze nadają cechę oryginalną i muszą wywrzeć wrażenie głębsze. Cóż dopiero, gdy na tle bogatej w momenta dramatyczne partytury, występuje postać Manon z takim realizmem i tak plastycznie oddana, jak przez p. Colonnese!

Przedewszystkiem kreacja dramatyczna: w pierwszym akcie zda się, widzimy rzeczywistość młode i niedoświadczone dziewczę; w drugim kurtyzanę, która rzuciła się z całą siłą w wir życia paryskiego, aby zagłuszyć odzywające się wyrzuty sumienia — a wreszcie wraca do rzeczywistości ukochanego, lecz już jako zbrodniarka napiętnowana. W czwartym akcie wreszcie śmierć jej a raczej powolne zamieranie, przy którym zda się, słyszymy ostatnie tchnienie, — wszystkie te momenta oddane są przez p. Colonnese z taką prawdą życiową, iż można sądzić, że postać ta jest dla jej indywidualności artystycznej stworzona.

Niemniejse uznanie należy się p. Colonnese za wykonanie partii pod względem muzycznym; szczególnie menuet i duet w 2 akcie oraz cały 4 akt oddała artystką z całym artyzmem, który cechuje zawsze jej śpiew umiejętny i pełen dobrego smaku.

P. Myszyga również odnalazł w partii des Grieux, mimo pierwotnej do niej niechęci, obszerne pole do okazania zalet swoich, oraz talentu dramatycznego; to też zalicza partję tę obecnie do swoich najlepszych.

Pochwała należy się pani Kasprowiczowej za poprawne odśpiewanie madrygału — a p. Szymańskiemu za dobrą intencję, uwiecznioną stosunkowo pięknym sukcesem.

Całość była staranna i dała dowód, że z naszą orkiestrą i chórami nawet można wystawić operę trudną — co najmniej porządnie, jeśli tylko nie zabraknie dobrej woli i starania.

Wczorajszy występ pożegnalny p. Colonnese był połączony z piękną owacją ze strony publiczności i dyrekcyi dla artystki, która odwołując się, odśpiewała po polsku „Mazurkę“ Geistlenerowej, czem wywołała prawdziwą burzę oklasków.

A. Bruckman.

Z Teatru. Premiowana komedia Michała Wołowskiego p. t. „Towarzysze pancerni“, którą dziś ujrzymy na scenie, grana będzie po raz drugi we środę. Dzisiejsze przedstawienie tej komedii doskonale się zapowiada, bo łoże i krzesła od kilku dni rozebrano.

Codziennie odbywają się próby z przedstawienia, które dane będzie w piątek na dochód Stowarzyszenia dziennikarzy. Oprócz części muzycznej, w której wezmą udział wybitne siły świata artystycznego, program zapowiada się niezwykle interesujący, a ostatecznie ułożony, zawiera: „Ostatni grosz“, komedia w 1 akcie M. Wołowskiego, autora „Towarzysza pancernego“, „Dzika różyczka“, komedia w 1 akcie Bliznińskiego (wzniesienie: pp.: Ozaplińska, Cichocka, Gostyńska, Kwiecińska, Hierowski, Chmieliński, Trapszo) i „Na przekór“ Przybylskiego.

Sezon operowy zakończył się wczoraj przedstawieniem „Manon“. W ciągu sezonu występowali pp.: Salomea Kruszelnicka, Józefina Carnoli, Elvira Colonnese, Julia Biondelli i Marya Kozłowska, pp.: Julian Jeromin, Szymański i Myszyga.

Najbliższą nowością będzie komedia p. t. „Harde dusze“ Zygmunta Sarneckiego, przerobiona ze znakomitej powieści Elizy Orzeszkowej. Próby rozpoczyna się w tych dniach.

P. Zegarkowski przed wyjazdem urządził koncert ze współudziałem pp. Myszygi i Jeromina; koncert ten odbędzie się we środę w sali Domu Narodnego.

Otwarcie wystawy w Künstlerhausie, nastąpiło z wielką uroczystością w sobotę przez Najj. Pana. Wystawa jest bogata w dzieła pierwszorzędnej wartości, które budziły podziw Dostojnych Gości. Z Polaków należy wymienić portrety Pochwalskiego dwóch przemysłowców Schallera i Haasa, Zygmunta Ajdukiewicza portret damy, Styki portret Marchwickiego, Brandta „Modlitwa“, Szymanowskiego wielki obraz religijny, Lewandowskiego popiersie Grocholskiego przeznaczone dla Parlamentu i t. d. Na wystawie znajduje się także portret zmarłego Najd. Arcyksięcia Wilhelma, pędzla Horowitza. Najj. Pan kazał sobie przedstawić artystę i wyraził mu zgodzenie i wdzięczność, iż wymalował tak podobny portret nie znając Arcyksięcia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

W krajowej niższej szkole rolniczej w Horodence rozpoczyna się rok szkolny 1895/96 z dniem 1 lipca 1895.

Celem szkoły, jest: kształcenie młodych ludzi na pomocników przy gospodarstwach większych. Szkoła oparta jest o gospodarstwo wzorowe obejmujące przeszło 3600 morgów gruntu, obszerną hodowlę bydła rogatego, koni, owiec i nierogaczyny, gorzelnię, młyn i t. d.

Cheć wstąpić jako uczeń powinien: 1. Najdalej do 31 maja r. b. wnieść do dyrekcyi szkoły w Horodence podanie z dołączeniem: a) metryki urodzenia udowadniającej, że kandydat ukończył 16 rok życia; b) świadectwa szkolnego z ukończenia szkoły ludowej z dobrym postępem. Kandydaci, którzy się wykazali świadectwami ukończenia kursów nauki dopełniających będą mieli pierwszeństwo; c) świadectwa moralności i dotychczasowego zatrudnienia, wystawionego przez właściwego duszpasterza i zwierzchność gminną; d) świadectwa zdrowia, wystawionego przez lekarza.

2. W dniu oznaczonym przez Dyrekcyę podać się egzaminowi wstępnemu.

3. Złożyć po przyjęciu do rąk dyrektora szkoły pisemne zobowiązanie rodziców, opiekunów lub protektorów, poręczające regularną wypłatę należności przypadających z kładowi za utrzymanie ucznia.

Synowi ubogich rodziców, chcących otrzymać bezpłatne utrzymanie w zakładzie, winni wnieść o to osobne podanie do Wydziału krajowego na ręce Dyrekcyi.

Blizszych wiadomości udziela dyrekcyja krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence.

Kalendarzyk rybacki. W kwietniu nie wolno łowić boleni, lipieni, głowaci, świni, wyrozubów, czopów, sandaczy i raków samiec. Raki samce wolno łowić i sprzedawać.

Ryby złowione muszą mieć przepisana miarę.

Pstrąg i łosoś w kwietniu dobrze idą na wędkę; kwiecień jednak dla sportu wędkowego nie odpowiedni, gdyż prawie wszystkie ryby z powodu zbliżającego się tarła mało przyjmują pożywienia i na ponęty są obojętne.

Targ zbożowy.

Lwów, 30go marca: pszenica 7-40 do 8— zł., żyto 5-50 do 6-10, jęczmień browarny 5— do 6—, jęczmień pastewny 4-50 do 5—, owies 5-80 do 6-20, rzepak 8-50 do 9-20, groch 6— do 8—, wyka 5— do 5-50, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5-30 do 5-80, hreczka — do —, koniczyna czerwona galic. 45— do 60—, szwedzka 45— do 60—, biała 60— do 90—, anyż — do —, kukurudza siara — do —, nowa — do —, chmiel 15— do 30—, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Tymotka — do —. Waranty — do —.

Tendencja zwykła ciągle się wzmacnia. Pszenica, żyto, owies, jęczmień, bobik, wyka bardzo poszukiwane.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan Najwyższem postanowieniem z dnia 23 marca b. r. udzielił sankcyi uchwalonej przez Sejm galicyjski projektowi ustawy o poborze opłat od czynszu w mieście Kołomyi.

Najj. Pan złożył w piątek popołudniu dłuższą wizytę Jego ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Karolowi Ludwikowi. Jego ces. i król. Wysokość Najd. Arcyksiężę, który od 18 zm. zachorował był na influenzę, jest już obecnie rekonwalescentem i szybko powraca do zdrowia.

U Najj. Pana odbył się w sobotę w Burgu w apartamentach Stefana obiad, na który, prócz wielu dostojników i dygnitarzy Dweru, otrzymali zaproszenie także: hr. Hohenwart, szef sekcji Giuliani, gubernator Banku austro-węgierskiego dr. Kautz, węgierski minister a latere br. Josika i wiceprezydent Izby posłów Rady państwa, dr. Kathrein.

Najj. Pan otworzył w sobotę, d. 30 zm. przedpołudniem doroczną wystawę stowarzyszenia artystów w Künstlerhausie wiedeńskim. Pomiedzy obecnymi przy tym akcie byli: Pan Prezes gabinetu książę Windisch-Grätz, Pan Minister wyznań i oświaty, dr. Madeyski, Namiestnik Dolnej Austrii, hr. Kiemansegg, i burmistrz Wiednia dr. Gröbl, których Najj. Pan zaszczylił rozmową.

Jego ces. i król. Wysokość księżna Gizela bawarska odjechała w sobotę rano z Wiednia do Berna. Najjaśniejszy Pan odprowadził Najd. Szw. Córke na dworzec kolei Północnej. Księżna Gizela bawarska zabawi w Bernie przy chorej swej córce czas dłuższy. Stan zdrowia dostojnej Pacyentki i Jej Syna jest zadowalający. Chrzest nowonarodzonego Arcyksięcia odbędzie się we wtorek w południe a dokona go biskup dr. Steiner ze Stuhlweissenburgu. Najjaśniejszy Pan — jak już wiadomo — przybędzie na chrzest we wtorek przedpołudniem do Berna a popołudniem powraca do Wiednia. Od Najj. Pani nadeszła z Korfu w piątek wieczór depesza z życzeniami. Na chrzest przybędą do Berna także: Najd. Arcyksiężna Klotylda, Matka Najd. Arcyks. Józefa Augusta wraz z Córka Najd. Arcyks. Dorotą. Najd. Arcyksięciu Józefowi nie pozwala przybyć niedyspozycja.

Czerniowiecka *Gazeta polska* dowiaduje się, że Sejm bukowski zaraz po Wielkiej nocy będzie zwołany na krótką sesję, której wyłącznym celem ma być ponowna obrada nad budowlą kolei lokalnych. Rząd tym razem nie ma podobno zamiaru sprzeciwić się budowie linii Wyznica-Niepołokowce.

Trzecia sesja Sejmu węgierskiego została przedwczoraj zamknięta Najw. reskryptem. Dzisiaj otwartą zostanie czwarta sesja.

Węgierski minister obrony krajowej br. Fejervary, oraz węgierski minister sprawiedliwości Erdelyi i węgierski minister a latere bar. Josika, przybyli w piątek z Budapesztu do Wiednia. Minister sprawiedliwości Erdelyi przyjmowany był w piątek przedpołudniem przez Najj. Pana na audyencyi.

Parlament niemiecki rozpoczął w sobotę ferye wielkanocne, które potrwać do 23 b. m. Tak tedy nieziścisły się obiegające w dniach ostatnich pogłoski o odroczeniu tego ciała aż do września. Przed rozejściem się na ferye załatwił parlament głośny wniosek Kanitza (domagający się zaprowadzenia monopolu zbożowego) odsyłając go do komisji.

Ustawa przeciw stronnictwom przewrotu, którą większa część pism uważała już za pogrzebaną, przyjdzie, jak się zdaje, do skutku. Na ostatnim posiedzeniu komisji pogodziły się powaśnione stronnictwa i czego się nikt nie spodziewał, przyjęto w krótkim czasie większą część całego projektu we formie proponowanej przez centrum. Tymczasem mnożą się z dniem każdym protesty i petycje przeciw przyjęciu projektu. Tak podano znów do parlamentu petycję podpisaną przez 4830 osób, zajmujących wybitniejsze stanowiska. Liczba petycji wynosi już 140.

Warsz. Dniw. donosi, że pod prezydencją hr. Szuchałowa odbyło się posiedzenie komitetu budowy soboru prawosławnego w Warszawie. Układanie fundamentów rozpocznie się zaraz po Świętach Wielkanocnych, a do robót sprowadzono partyę mularzy z Rosyi. Ofiary na ten cel płyną — ale jak powiada *Warsz. Dniw.* bardzo słabo.

Do Petersburga przybyła deputacya z gubernii piotrkowskiej w celu złożenia życzeń carstwu i ofiarowania im w darze obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

Przybyła tam również deputacya z Łodzi w celu starań o wyjednanie dla otwierającej się szkoły technicznej, na której pomieszczenie p. Poznański ofiarował 100.000 rubli, nazwy szkoły mikołajewskiej.

W Paryżu deputowany z prawicy d'Hugues zamierza postawić w Izbie interpelacyę w sprawie przewagi, jaką zyskiwać zaczynają w administracji żywyli semickie. Na żądanie ministra Ribota interpelacya została odłożona do maja.

Lord Roseberry przybył z Epsom do Londynu, aby przewodniczyć radzie ministrów, która trwała trzy godziny i prócz spraw zagranicznych zajmowała się także sprawą wyboru speakera. Słychać, że rząd proponuje Izbie dep. Gully. W Londynie umarł wiceadmirał lord Alcester.

Wiadomość o zajęciu wysp rybackich, będących częścią grupy Pescadores, które nastąpiło dnia 24 zm., została urzędownie potwierdzoną.

Z Massawy donoszą, że Adigrat obsadzony będzie załogą, złożoną z wojsk białych i krajowych, oraz artylerją. Dowództwo nad wojskami temi obejmie major Toselli. Wyślana w pościg za Ras Mangaszą kolumna ruchoma przybyła do Makale. Ras Mangasza, który ma tylko 600 ludzi ze sobą, cofnął się ku Taltal i ścigany będzie od Agostafari.

Polit. Corr. odbiera z Rzymu doniesienie, że prefektura apostolska w Erytrei, skoro Włosi przez zajęcie Adigratu stali się panami terytorium Tygrydy, rozciągnie swą działalność także na ten kraj. Francuzcy Lazzarysty mają, jak słychać, cofnąć się z terytorium Tygrydy do terytorium Agame.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 1 kwietnia. Książę Leopold bawarski przybywa dzisiaj wieczorem do Wiednia a jutro towarzyszyć będzie Najj. Panu w podróży do Berna na chrzest nowonarodzonego Arcyksięcia, Syna Najd. Arcyksięcia: Józefa Augusta i Augusty. Do Monachium powraca książę we środę.

Wiedeń, 1 kwietnia. W lokalach restauracyjnych, w których w minionym tygodniu odbyły się demonstracje robotnicze przeciw posługiwaniu się orkiestrami wojskowymi przez restauratorów, jako też we wszystkich innych restauracjach, odbyły się wczoraj koncerty orkiestr wojskowych zupełnie spokojnie a porządku nigdzie nie zakłócono.

Opawa, 1 kwietnia. Wczorajsze zebranie wielbicieli ks. Bismarcka zostało rozwiązane, a to z powodu, iż odczytano na niem ody okolicznościowe, które nie dały się pogodzić z zakomunikowanym władzy programem i ponieważ przewodniczący wzbraniał się odebrać głosu prelegentom.

Preszburg, 1 kwietnia. Dunaj nieustannie wzbrania. Wezbrane rzeki wyrządziły szkody w zasiewach i w dzikiej zwierzynie. Z dolin rzeki Morawy i rzeki Waagi nadchodzą niepokojące wiadomości.

Nitra, 1 kwietnia. Skutkiem mowy kandydata stronnictwa liberalnego na posła do Sejmu węgierskiego, Janicza, przyszło pomiędzy jego zwolennikami a zwolennikami stronnictwa ludowego do bójk. Liberalom odebrano i podarto ich sztandary.

Friedrichsruh, 1 kwietnia. Najj. Cesarz austriacki przesłał ks. Bismarckowi drogą telegraficzną życzenia. Dalej złożyli gratulacye: król saski, król włoski, ks. regent bawarski i inni panujący książęta.

Berno, 1 kwietnia. Rzeki: Szwarecawa i Igława wezbrały, zerwały groble i zalały w wielu miejscowościach pola, łąki oraz gościńce. Także Mołdawa wystąpiła z brzegów pod Olomuńcem.

Bruksela, 1 kwietnia. Pomiedzy strejkującymi robotnikami a żandarmeryą przyszło wczoraj w Benaix do krwawego starcia, przyczem wiele osób zraniono. Wieczorem starcie ponowiło się, przyczem ośmiu robotników i wielu żandarmów zraniono a jedno dziecko zabito.

Petersburg, 1 kwietnia. Dotychczasowy pomocnik generał-gubernatora warszawskiego, baron Medem, otrzymał na własną prośbę dymisyę.

Madryt, 1 kwietnia. Martinez Campos, który — jak wiadomo — udaje się na wyspę Kubę, pożegnał się z królową regentką. Ponieważ na Kubę wysłano znowu posiłki, rząd przeto, pragnąc utrzymać siły czynne armii hiszpańskiej w stanie nienaruszonym, uchwalił dla uzupełnienia armii powołać pod broń 20.000 ludzi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 kwietnia 1895, godzina 10 minut 35. Akcye kredytowe 411-85, Akcye kolei państwowej 448—, Akcye tytoniowe 248—, Anglo-austriackie 173-50, Unionbank —, Południowej 112-50, Renta papierowa —, Akcye banku dla krajów koronnych 293 —, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 98 —, 4-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 97-50, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 59-82. Usposobienie bardzo silne.

Giełda zagraniczna, dnia 30 marca 1895 r. godzina 4 minut 40. Paryż: 3-prc. renta 102-75, lombardy —. Usposobienie —. Berlin: Ruble rosyjskie 219-45, Akcye kredytowe 252-60, Polskie listy zastawne 69-30, Papiry galicyjskie —, Rosyjsko-wschodnia 4-prc. pożyczka przyjęcie pro ultimo 68-10, Austriackie banknoty 167-15. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 30 marca 1895 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter procent 15-80 do 16— zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 6-95 do 6-96 zł. Berlin: pszenica na maj 142-50 do — zł., żyto — do — zł., spirytus 33-90 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 41-60 fr.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1. maja 1894 r. według czasu środkowo-europejskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		Ze Lwowa odechodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe	
	2-32	5-25	9-00	6-10		2-24	10-10	4-50	10-35
Z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	—	5-25	9-00	6-10	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	—	10-10	4-50	6-55
Z Warszawy	—	—	—	—	Do Warszawy	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/6)	—	—	9-00	—	Do Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	—	10-10	—	6-55
Z Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	9-00	Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/6)	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/6)	—	5-25	—	—	Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów	—	—	4-50	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	8-34	12-10	Da Muszyny - Krynicy przez Stryj	—	—	—	7-10
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6-10	Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10-10	4-50	—
Z Podwoleńskich i Brodów (na dw. główny)	2-12	9-29	9-10	5-45	Do Podwoleńskich i Brodów (z dw. głównego)	6-08	2-44	9-40	10-20
Z Podwoleńskich i Brodów (na dw. Podzam.)	1-58	9-13	8-45	5-19	Do Podwoleńskich i Brodów (z dw. Podzam.)	6-22	2-55	10-04	10-47
Z Suczawy	9-40	—	7-37	12-27	Do Suczawy	6-15	—	10-15	2-25
Z Kimpolungy	9-40	—	7-37	—	Do Czortkowa przez Halicz	—	—	—	2-25
Z Radowic	9-40	—	7-37	—	Do Husiatyna przez Halicz	6-15	—	—	10-30
Z Berhometu n. S. i Czudyna	9-40	—	—	—	Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10-15	—
Z Nowosielicy	9-40	—	—	—	Do Nowosielicy	6-15	—	—	—
Ze Słobody rungurskiej kopalni	9-40	—	—	—	Do Berhometu n. S. i Czudyna	6-15	—	—	—
Z Husiatyna przez Halicz	9-40	—	7-37	—	Do Radowic	6-15	—	10-15	10-30
Z Czortkowa przez Halicz	—	—	—	12-27	Do Kimpolungy	6-15	—	—	2-55
Z Belzcy, Sokala Jaros.	—	—	—	4-45	Do Sokala	—	—	9-20	6-45
Z Sokala	—	—	7-48	4-45	Do Belzcy Sokala Jaros.	—	—	9-16	—
Z Ławowezego (Pesztu Miskolca, Szerencsa Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	8-34	12-10	Do Borysławia p. Stryj	—	—	5-40	9-50
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	—	—	Do Ławowezego (Munkasca, Szerencsa, Miskolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj)	—	—	9-40	7-10
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	2-02	—	Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	9-50	7-10
Ze Skolego i Stryja	—	—	8-47	—	Do Skolego, Hrebenowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	9-50	—
					Do Stryja i Skolego	—	—	3-05	—

U W A G A.

Godziny drukowane grubymi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut; 12:00 czasu średnio-europejskiego = 12:36 czasu lwowskiego.

W biurze informacyjnym c. k. austriackich kolei państwowych we Wiedniu (I. Johannesgasse 29) jakoteż w biurze informacyjnym c. k. austriackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja 1. 3, Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Za spokój duszy śp.
Maryi z Stroynowskich Kleinowej
zmarłej dnia 27 marca 1895, odbędzie się dnia 3 kwietnia br. o godzinie w pół do 9ej rano w kościele św. Mikołaja
Nabożeństwo żałobne
na które pozostała rodzina krewnych, przyjaciół, znajomych i pobożn. chrześcian zaprasza.
445

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy w nieszczęśliwym naszym przypadku okazali nam swe współczucie i wzięli udział w pogrzebie śp. Najdroższej Matki naszej Izabeli Wysockiej p. składamy najserdeczniejsze podziękowanie.

We Lwowie, 29 marca 1895.

Rodzina.

Specjalista chorób gardła, nosa i płuc dr. Kazimierz Trzcieniecki

b. sekundaryusz kliniki dr. Schröttera, 9
ul. Kopernika 1. 14, II. piętro,

Już wyszedł nowy cennik sztucznych nawozów wraz ze sposobem użycia, Fabryki Spółki komandytowej **Juliana Wanga we Lwowie**, który wysłał się na żądanie odwrotnie. Ceny niższe. Gwarancja procentów zawartości i jakości składników. Biuro zarządu przy **ul. Akademickiej 1. 5** otwarte rano od godz. 9-1 i po południu od godz. 3-6. 348

Przyjechali do Lwowa

dnia 31 marca 1895.

Hotel Imperial.

PP. J. hr. Kalinowski z Brodów, A. hr. Mniszek ze Skarżawy, E. br. Hormuzaki ze Stanisławowa, M. br. Schmeiderberg z Londynu, W. hr. Mycielski z Krakowa, Z. Horodyski ze Zbyszewia, T. Spadkowski z Rossy.

Hotel Europejski.

PP. St. Dr. Krokowski z Czortkowa, J. dr. Eckhardt z Tarnopola, T. Cybulski z Humnisk, M. Zaleski z Wygody, A. Juchowicz z Lipowic.

Wystawy i Muzea.

— Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dniu powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1895.		płaca żądają walutę austr.	
1. Akcje za sztukę.		zł. ct.	zł. ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	221 50	224 50	
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	334 50	333 —	
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	450 —	—	
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210 —	—	
Ake. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200 —	203 —	
2. List. zast. za 100 zł.			
Banku hip. 5 pr. w. a. w 40 l.	100 50	101 20	
5 pr. w. a.	—	—	
wylosowane z 10 pr. premią	110 80	111 —	
Banku hip. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100 80	101 50	
Banku kr. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	101 —	101 70	
4 pr. w. a. w 57 l.	97 70	98 40	
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	—	—	
I. emis.	98 50	99 20	
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	—	—	
los w 41 1/2 lat	98 —	98 70	
4 pr. w. a. los w 56 l.	97 80	98 50	
3. Listy dłużne za 100 zł.			
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji (daw. 5 pr. 2 1/2 pr. w. a.)	—	—	
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los w 15 lat	—	—	
4. Oblig. za 100 zł.			
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	98 30	99 —	
Gal. fundusz propin. 4 pr. w. a.	103 —	—	
Bukowin. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 —	102 70	
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	105 50	—	
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. w 40 l.	100 80	101 50	
4 1/2 pr. w. a. w 40 l.	97 80	98 50	
4 pr. koronowej	98 20	98 90	
Losy miasta Krakowa	26 —	28 —	
Stanisławowa	41 —	—	
5. Monety.			
Dukat cesarski	5 70	5 80	
Napoleonor	9 64	9 74	
Półimperyal	10 —	—	
Rubel rosyjski srebrny	1 28.	1 33.	
" papierowy	1 30.80	1 32.	
100 marek niemieckich	59 60	60 10	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 marca 1895.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.		101.50	101.70
maj-listopad		101.40	101.60
lut-listopad		101.45	101.65
Jednolity dług państwa w srebrze		101.45	101.65
styczeń-lipiec		152.—	153.—
kwiecień-październik		158.—	159.—
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.		164.50	165.25
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.		197.—	197.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.		197.—	198.—
" " 1864 po 50 zł. 5 pr.		—	—
Renty Com. po 42 litr. austr.		160.50	161.50
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.		124.30	124.50
Austr. renta zł. woln. od podat. 4 pr.		101.55	101.75
Renta koronna 4 pr. za 200 k.		—	—
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.).			
Bukowiny		—	—
Galicyi		—	—
Nizszej Austrii		109.75	—
Siedmiogrodu		—	—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.		98.65	99.65
3. Akcje.			
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	174.—	175.—	
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	410.—	410.50	
Nizszo-aust. Tow. eskont. po 500 zł.	875.—	880.—	
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—	
Gal. ban. d. h. i. prz. a. zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—	
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—	
Bank dla krajów koron. a 200 zł.	292.10	292.70	
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1083.—	1087.—	
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—	—	
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	583.—	586.—	
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	

Północna kolej po 1000 zł. m. k.		płaca żądają	
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.		3635.—	3645.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.		335 50	337 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.		141.75	142.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze		209.50	210.50
4. Listy zastawne losowane.			
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.		—	—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złocie w 50 l.		123.—	—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.		99.90	100.70
" " " " 3 pr. em. 1889		118.—	118.50
G. zakł. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.		118.75	119.50
" " " " " w 20 l. 7 pr.		—	—
" " " " " w 36 l. 6 pr.		—	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.		—	—
" " " " " po 4 1/2 pr. w		98.50	—
" " " " " po 4 1/2 pr. w		98.50	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.		100.80	101.80
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji		—	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.		101.40	—
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.		100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.		101.40	—
" " " " wyl. 4 1/2 pr.		101.40	101.70
" " " " w 41 l. wyl.		—	—
po 4 pr.		99.50	100.50
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)			
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.		—	—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze		100.40	101.40
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%		101.35	102.35
" po 100 zł. " 1887		—	—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.		—	—
detto (Jarosław-Sokal)		—	—

		płacą żądają	
Kol. Gal. Lwów-Czer.-Jas. em. a 300			
zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	94.40	95.40	
z r. 1884	99.25	100.25	
z r. 1886	—	—	
z r. 1872	—	—	
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	110.—	111.—	
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	—	—	
6. Losy.			
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	200.50	201.—	
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	59.50	
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. ink.	150.—	160.—	
Keglewicza po 10 zł. m. k.	—	—	
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	26.50	27.50	
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.50	25.50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.—	64.50	
Pańiego po 40 zł. m. k.	59.—	59.75	
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	18.—	
węg. po 5 zł.	11.70	12.20	
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa			
po 10 zł. a. w.	—	—	
Salma po 40 zł. m. k.	71.—	73.—	
St. Genois po 40 zł. m. k.	72.75	73.75	
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	42.—	—	
Pożyczki Tryestu po 100 zł m. k.	150.—	—	
po 50 zł. a. w.	70.—	—	
Waldsteina po 20 zł. m. k.	54.—	—	
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	—	—	
7. Weksle (za 3 miesiące).			
Augsburg za 100 w. p. n.	—	—	
Berlin za 100 marek w. p. n.	—	—	
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—	—	
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—	—	
Londyn za 10 ft. szt.	122.40	122.50	
Paryż	48.42.5	48.47.5	
K u r s z ł o t a .			
Dukat cesarski men.	5.77.—	5.79.—	
" pełnej wagi	5.74.—	5.76.—	
Korona	—	—	
20-frankówka	9.69.5	9.71.—	
Rosyjski półimperyal	—	—	
Talar związkowy	—	—	
Srebro	—	—	

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 848 (2237 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jaworznie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 24 zł. 40 ct. z przyn. odbędzie się na rzecz Berka Guttmanna w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż całej realności lwh. 39 i połowy realności lwh. 24 ks. gr. gminy kat. Dąb objętej dłużniczką Maryanną Matuszewskiej własnych w dwóch terminach, mianowicie dnia 24 kwietnia i 24 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Kremer w Chrzanowie. Wadyum wynosi 50 zł. i 10 zł.
Jaworzno, dnia 24 lutego 1895.

L. 18173 (2234 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie celem zaspokojenia wierzycielności ek. uprz. galic. zakładu kredytowego włoś. w likwidacji we Lwowie, mianowicie 7 rat pożyczkowych z pn. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 10 w Zbrzydzu, wykaz

L. 5575 (2171 3—3)
W dniach 2 maja 1895 i 6 czerwca 1895 o godz. 10 przed południem przeprowadzona zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Zurtel Lothringer w kwocie 200 zł. wa. z pn. przez ek. sąd tut. licytacja ciała hip. whl. 74 gm. Siedliska i połowy ciała hip. l. 76 gm. Siedliska, Menuchima Ende własnych, na drugm terminie także poniżej ceny szacunkowej 1240 zł. wa. i 677 zł. 50 ct. a. w.

Poręczne 10 pr.
Kurator wierzycieli p. Tadsenz Wadowski w Bóbrce.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 22 czerwca 1894.

L. 522 (2173 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 24 kwietnia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 maja 1895 nawet poniżej takowej licytacja realności lk. 211 według wh. 452 gm. kat. Grzymałów małol. Julii Dudyńskiej własnej, na rzecz Chrześcijańskiej kasy gminnej pożyczkowej w Grzymałowie pto 77 zł. 40 ct. z pn.

Cena wywołania 57 zł.
Wadyum 5 zł. 70 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Pawła Chrupowicza z Grzymałowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, dnia 13 marca 1895.

L. 13329 (2183 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Samuela Thau Josla przeciw Mikołajowi Sadowińskiemu pto 82 zł. z pn. ogłasza przymusową licytację realności wh 328 ks. gr. gm. kat. Borszczów objętej, dłużnika Mikołaja Sadowińskiego własnej na 105 zł. wa. oszacowanej w dniach 24 kwietnia 1895 i 24 maja 1895 każdym razem w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejżenia.

Wadyum wynosi 10 zł. 50 ct. wa.
Zabłotów, 30 stycznia 1895.

L. 1764 (2178 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się w jednym terminie o godz. 10 rano w dniu 29 kwietnia 1895 nawet poniżej ceny szacunkowej relicytacja 55/100 części realności objętej whl. 168 ks. gr. gm. kat. Jabłonów, Nuty Mühlbauer własnej na rzecz Herscha Krauthammera pto 42 zł. 53 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 390 zł.
Wadyum 39 zł. wa.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem p. Henryk Szeib ek. not. w Peczeniżynie

C. k. Sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 5 marca 1895.

L. 2207 (2180 3—3)
Sokalski ek. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem, że rozpisuje na dzień 29 kwietnia 1895 i dzień 4 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majątności objętej whl. 481 gm. kat. Sokal, dłużnika masy spad. Dawida Gansa własnej celem zaspokojenia pretensyi Nathana Zigmara w kwocie 175 zł.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedaje się mającej majątności w ilości 460 zł.

Wadyum 46 zł. aw.
W pierwszym terminie nabyć można majątności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie poniżej ceny tej.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany adw. dr. Wejda.

Sokal, 20 lutego 1895.

L. 1272 (2113 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniczku zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 80 zł. 20 ct. z pn. odbędzie się na rzecz tarnowskiej kasy oszczędności w tut. sądzie powiatowym sprzedaż realności lw. 139 ks. gr. gm. kat. Łętowice objętej dłużniczki Katarzyny Solakowej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 2 maja i 4 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony sekretarz miejski Michał Zieja w Wojniczku.
Wadyum wynosi 6 zł.
Wojnicz, dnia 13 marca 1895.

L. 1576 (2007 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 50 zł. aw. odbędzie się dnia 26 kwietnia i 24 maja 1895 o godz. 10 rano w biurze Nro 33 egzekucyjna sprzedaż 6/10 części realności dłużnika Jurka Guz pod lk. 34 w Dąbrowce ruskiej położonej wyk. hip. l. 30 ks. gr. gm. Dąbrowka ruska objętej własnych.

Cena wywołania 1100 zł.
Wadyum 110 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 3 listopada 1894 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza, lub inne uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem ad actum p. adwok. Dr. Flakowicza.

Sanok, dnia 3 marca 1895.

L. 14099 (2210 2—3)
Dnia 30 kwietnia 1895 i 4 czerwca 1895 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tut. publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 38 ks. gr. gminy Okocim objętej Józefa i Maryanny Lis vel Leś własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 167 zł. 47 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Dr. Piotr Górski adwokat w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 15 stycznia 1895.

L. 950 (2211 2—3)
Dnia 30 kwietnia 1895 i 4 czerwca 1895 o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Brzesku publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 62 ks. gr. gm. Okocim objętej Maryanny Frytkowej własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia 10 rat po 27 zł. 8 ct. i reszty kapitału w kwocie 319 zł. 20 ct.

Cena wywołania 1532 zł.

Wadyum 153 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Dr. Górski adwokat w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 9 marca 1895.

L. 383 (2190 2—3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie przy kościele św. Piotra w biurze Nro 15 odbędzie się celem zaspokojenia trzech załatwionych rat c. k. uprz. gal. akc. Banku hipot. we Lwowie w kwotach po 468 zł. 60 ct. z pn. w dniu 7 maja 1895 i 11 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 111 dz. VIII w Krakowie położonej whl. 150, objętej, Małki Wohlfinger a względnie nieobjętej masy spadkowej b. p. Małki Wohlfinger własnej.

Cena wywołania wynosi 22000 zł.

Wadyum 2200 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Tilles w Krakowie, zastępcą adwokat dr. Münz.

Kraków, 15 lutego 1895.

L. 1880 (2046 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 196 zł. odbędzie się na rzecz dr. Joachima Kleinberga w tut. sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 28 gm. Kalwaria objętej dłużników Judy i Breindl Filbigerów własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 16 maja i 17 czerwca 1895 r. każdym razem o 10 godz. rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony notaryusz Jaworski.

Cena szacunkowa 980 zł.

Wadyum 98 zł.

C. k. Sąd powiatowy.
Kalwaria, 12 marca 1895.

L. 3671 (2134 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Beili Basi Horowitz przeciw spadkobiercom s. p. Maryanny z Wojnarowiczów Węgrzyniak pto 85 zł. 96 ct., 6 zł. 96 ct., 7 zł. 32 ct., 69 zł. 3 ct. i 8 zł. 11 ct. odbędzie się dnia 30 maja i 27 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa licytacja 2/6 części

z 1/2 czyli 4/24 całej realności pod lk. 688 1/4 we Lwowie położonej lw. 598 I, że na pierwszym terminie te części realności tylko wyżej ceny wywołania 1224 zł. 28 ct. lub przynajmniej za tę cenę, zaś na 2 terminie nawet niżej ceny wywołania 1224 zł. 28 ct. lecz nie niżej 1/3 części wywołania sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 123 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć i odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 7 stycznia 1895 rzeczne prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Krosiński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany został.

Lwów, dnia 9 marca 1895.

L. 1438 (2084 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi hipotekowanej wedle wyk. hip. l. 144 karty C. poz. 3, 17, 30 pretensyi Szlomei Tenenb um w kwocie 220 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 12 w dniach 15 maja i 20 czerwca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 219,220 w Brzeżanach położonej wedle wyk. hip. l. 144 karty B. poz. 4 własność Doroty Rosenblatt stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 2147 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowione na kwotę 215 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadły.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tut. sądu.

O rozpisanu licytacji uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 13 marca 1895 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasę mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Czajkowskiego ze substytucją p. adw. dr. Schüssla jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, 9 marca 1894.

L. 8684 (2061 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Dra Władysława Markiewicza w kwocie 1184 zł. 54 ct. w dniach 10 maja 1895 i 20 czerwca 1895, w sądzie o godzinie 10 rano, realność w Gorzkowie lw. 87 księgi grunt. gminy Gorzków objęta, Sebastjana Głuska własnością będąca, przez publiczną licytację sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 1472 zł. 4 ct.

Zakład 148 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy, oraz resztę warunków licytacyjnych, przeglądać można w registraturze sądu.

Wieliczka, dnia 3 stycznia 1895.

L. 8292 (2057 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do wiadomości, że dnia 14 maja tudzież 24 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano w tut. sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności lw. 24 ks. gr. dla gm. Żmigrod objętej, na własność Herscha Goldwendera zainstalowanej, celem zaspokojenia pretensyi Charlotty Drobner w kwocie 108 zł. 37 ct. wa. z pn.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł., wadyum kwota 25 zł.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Żmigród, dnia 27 grudnia 1894.

L. 5787 (2052 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności ek. uprz. Zakładu kred. włościańskiego w kwocie 315 zł. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu dnia 15 maja i 19 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności whl. 18 gm. katastralnej Gliny wielkie Jagdrzeja, Józefa, Franciszka, Karoliny i Katarzyny Zwaduchów czyli Złoduchów własnej.

Cena wywołania wynosi 876 zł.

Wadyum 87 zł. 60 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Orliński w Radomyślu.

Radomyśl, dnia 30 listopada 1894.

L. 8842 (2062 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce przeciw małoletnim dzieciom po śp. Wawrzyniu Kuternoga pto zapadłych rat z kwoty 200 zł. wa. w dniach 16 maja i 17 czerwca 1895 w sądzie o godz. 10 rano realność pod lk. 95 w Sieprawiu lw. 95 ks. gr. gminy Siepraw objęta przez publiczną licytację sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 464 zł. 50 ct. a. w.

Zakład 46 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądać można w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych tych, którymby rezolucja licytacyjna na czas doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 3 czerwca 1894 do hipoteki weszli, do rąk notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce

Wieliczka, dnia 30 grudnia 1894.

L. 21474 (2255 1—3)
Celem wydzierżawienia należących do spadku po s. p. Wiktorze Baworowskim, w powiecie Tarnopolskim położonych folwarków Baworów ze Zastawiem, Myszkowice i Łuka wielka, wzywamy mających zamiar zadzierżawienia tych majątków do składania ofert pisemnych.

Oferty, które na każdy z tych majątków na okres czasu dziesięcio, lub dwunastoletni opiewać mają wnosić należy do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie najdalej po dzień 20 kwietnia 1895.

Do ofert opieczętowanych załączyć należy wadyum w gotówce, książeczkach kas oszczędności, lub papierach publicznych, mających bezpieczeństwo pupilarne, obliczonych według kursu w dniu złożenia w wysokości dwudziestu procentów (20%) ofiarowanej kwoty czynszu jednorocznego.

Oferty nieopieczętowane nie będą przyjęte.

Ogólne warunki dzierżawy powołanych na wstępie majątków mogą być przejrane w zwykłych godzinach urzędowych w biurze dyrektora kancelaryi Wydziału krajowego, albowież w kancelaryi Syndyka Wydziału krajowego dr. Stanisława Bielińskiego adwokata krajowego we Lwowie przy ulicy Trzeciego Maja pod l. 2.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Lwów, dnia 26 marca 1895.

L. 27805 (2232 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Anschla Walkera przeciw Fedkowi Padowskiemu o zapłacenie kwoty 315 zł., odbędzie się dnia 30 kwietnia 1895 i dnia 30 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze Nro 13 przymusowa sprzedaż realności lw. 77/ w Batyczach dłużnika Fedka Padowskiego własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł., wadyum zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. Andrzeja Skale w Przemyślu z substytucją adwokata Huberta Freybergera.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Przemyśl, 31 grudnia 1895.

L. 17429 (2233 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie rozpisuje celem zniesienia wspólności przymusową publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 591 gminy kat. Borszczów objętej, Jankla Friedmana w 20/32, Mechla Neuringera w 6/32 a Ela i Jankla Neuringerów po 3/32 własnej, w drodze licytacji dnia 17 kwietnia 1895 tylko za. lub wyżej ceny szacunkowej a dnia 5 marca 1895 także niżej tej ceny zawsze o godz. 10 rano w sądzie tut. odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1750 zł., wadyum wynosi 175 zł.

Inne warunki i wyciąg hipoteczny w aktach.

Kuratorem wierzycieli, którzy po dniu 19 listopada 1894 na hipotekę weszli, ustanowiono adw. dr. Dorundiaka w Borszczowie.

Borszczów, 7 stycznia 1895.

(1539 3—6)
Ogłoszenie.

Dwie maszyny gazowe sześciokonne, systemu Langen et Wolf, używane, są do sprzedania.

Wiadomość u maszynisty w gmachu sejmowym.

Oferty do Dyrektora kancelaryi w Wydziale krajowym.

Lwów, 2 marca 1895.

Upadłości.

L. 1509 (2165 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze za-
twierdza Dra Dawida Falka adwokata w
Drohobyczu w urzędzie zawiadowcy masy
rozbiorowej Daniela Kreppla a tegoż zastępcą
ustanawia Dra Marka Wohlnera adwokata
w Drohobyczu.
Sambor, 4 lutego 1895.

L. 2984 (2161 —3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze o-
znajmia, że uchwałę z dnia dzisiejszego zniósł
konkurs otworzony tusadową uchwałę z dnia
9 lipca 1894 do l. 8517 do majątku Chaima
Schiffa właściciela cegielni i handlu spirytusu
w Stryju.
Sambor, 9 marca 1895.

Konkursa.

L. 22830 (2186 2—3)
Konkurs.
Na posadę pocztmistrza przy c. k. u-
rzędzie pocztowym w Starym Sączu za kon-
traktem służbowym i kaucją w kwocie 550 zł.
Płaca rocznych 550 zł.
za służbę telegraficzną 200 zł.
ryczałt kancelaryjny 120 zł.
dodatek na ekspedytora 450 zł.
na mieszkanie 60 zł.
ryczałt 600 zł.
za 3 lub 4 razy dziennie jazdy do dworca,
wynagrodzenie 60 zł. miesięcznie za jazdy
posłańcze do Jazowska i Łącka w sezonie

zimowym, systemizowane należytości jezdne
za jazdy osobowe dziennie 2 razy do Łącka
podczas letniego sezonu i za każdorazowego
posłańca do pociągów w razie potrzeby 15
centów.

Podania należy wnieść najpóźniej do 7
kwietnia br. do c. k. Dyrekcji poczt i tele-
grafów we Lwowie.

Lwów, dnia 26 marca 1895.

L. 1729 (2225)
Konkurs.

Magistrat król. woln. miasta Sta-
nisławowa rozpisuje niniejszem konkurs
na posadę praktykanta conceptowego
z rocznem adjutem 600 zł. wa.

Ubiegający się o tę posadę muszą
posiadać następujące warunki:

1. Obywatelstwo austriackie,
2. dowód, że nie przekroczyli 40
lat wieku,
3. świadectwo zdrowia,
4. świadectwo moralności,
5. świadectwo przynależności,
6. Ukończone studia prawnicze i

świadectwa z trzech egzaminów rzado-
wych, lub uzyskany stopień doktora
praw na wszechnicy austriackiej.

Termin do wnoszenia podań do
końca kwietnia 1895.

Posada ta nadana będzie w pierw-
szym roku prowizorycznie.

Magistrat król. miasta.
Stanisławów, dnia 20 marca 1895.

bei sonst guten Fähigkeiten der Aspiranten — kein Hindernis für die Aufnahme. Auch
Aspiranten für die höheren Jahrgänge der Militär-Unterrealschule können die Aufnahms-
prüfung in ihrer Muttersprache ablegen, sobald sich in der Prüfungscommission Mitglieder
vorfinden, welche in der Muttersprache der Aspiranten die Prüfung vornehmen können;
Bewerber, welche Mittelschulen mit ungarischer Unterrichtssprache frequentierten, können
die Aufnahmsprüfung für den II., III. und IV. Jahrgang der Militär-Unterrealschule un-
bedingt in ungarischer Sprache ablegen; immerhin aber müssen diese Aspiranten der
deutschen Sprache soweit mächtig sein, um dem Unterrichte mit Nutzen folgen zu können.
Die Aspiranten für die Militär-Akademie haben die Prüfung in deutscher Sprache
abzulegen, welcher sie soweit mächtig sein müssen, dass die Möglichkeit des Studierens
folges in dieser Beziehung gesichert erscheint.

Im allgemeinen erstreckt sich Prüfung für die Aufnahme in die höheren Jahrgänge
der Militär-Realschule und für den I. Jahrgang der Militär-Akademie auf die Gegenstände
der vorhergehenden Jahrgänge in jenem Umfange, in welchem sie in diesen zum Vortrage
gelangen.

Die militärischen Geschicklichkeiten, dann die militärischen Übungen bilden keinen
Gegenstand der Prüfung.

Der Umfang der Aufnahmsprüfung ist in der Beilage I. der Vorschrift über die
Aufnahme von Aspiranten für jeden Jahrgang kurz angedeutet.

Die thesianische Militär-Akademie hat die Bestimmung, die Zöglinge für die Infan-
terie, für die Jägertruppe und für die Cavallerie heranzubilden; die technische Militär-
Akademie ist zur Ausbildung der Zöglinge für die Artillerie, für die Pionnier-Truppe, dann
für das Eisenbahn- und Telegraphen-Regiment bestimmt. In den Gesuchen um die Auf-
nahme in die letztgenannte Militär-Akademie ist anzuführen, ob der Aspirant die Aufnahme
in die Artillerie- oder in die Genie-Abtheilung anstrebt; dem angegebenen Wunsche wird
bei der Eintheilung nach Möglichkeit entsprochen werden.

Den Aufnahmsgesuchen sind beizulegen:

1. Der Tauf- (Geburt-) Schein;

2. das ärztliche Gutachten über die körperliche Eignung des Aspiranten (ausgestellt
im Sinne der mit der Circular-Verordnung vom 10 Februar 1891, Abthg. 14 Nr. 3671
von 1890 — Normal-Verordnungsblatt für das k. und k. Heer 7 Stück — verlautbarten
„Vorschrift zur ärztlichen Untersuchung der Aspiranten bei der Aufnahme in die Militär-
Erziehungs- und Bildungs-Anstalten“);

3. das letzte Schulzeugnis (Schulnachricht, Schulausweis) des gegenwärtigen Schul-
jahres, dann das ganzjährige Schulzeugnis für das verflossene Schuljahr*);

4. der Heimatschein;

eventuell bei Stiftungsplätzen

5. die besondere Nachweisung, dass der Bewerber den Bedingungen des Stiftbriefes
entspricht.

Zählzöglinge werden mit Rücksicht auf den vorhandenen Raum in die Militär-Real-
schulen und Akademien aufgenommen Hinsichtlich der Bedingungen, unter welchen der
Eintritt gestattet ist, wird auf die oben angeführte Vorschrift vom Jahre 1888 mit dem
Beifügen hingewiesen, dass das Kostgeld für die Militär-Realschulen mit jährlich 400 fl.,
für die Militär-Akademien mit 800 fl. festgesetzt ist. Dasselbe ist halbjährig im vorhinein
bei der Casse der betreffenden Anstalt zu entrichten. Eine bereits erlegte Rate des Kost-
geldes wird bei der vorzeitigen Austritte eines Zahlzöglings weder ganz noch theilweise
zurückgestellt.

Das Schulgeld von 14 fl. wird mit Beginn eines jeden Schuljahres gezahlt.

Ausserdem ist für jeden Zahlzögling im höchsten Jahrgange einer Militär-Akademie
mit der letzten Rate des Kostgeldes der für die Ausstattung des Zöglings im Falle seines
Austrittes als Officier jeweilig festgesetzte Betrag zu erlegen.

Auf Zahlplätze haben die Söhne aller österreichischen oder ungarischen Staatsbürger
Anspruch, jedoch erhalten talentierte Jünglinge mit guten Schulzeugnissen, insbesondere
Söhne von Officieren und von Militär- (Kriegsmarine-, Landwehr-) Beamten, dann von
Hof- und Civil-Staatsbeamten den Vorzug.

Gesuche um Verleihung von Ararial- und Zahlplätzen werden von den Ergänzungs-
bezirks-, Platz und Corps- (Militär-) Commanden bis 15 Mai 1895 entgegengenommen.

Gesuche, welche nach diesem Termine bei den obgenannten Behörden einlangen,
werden unbedingt zurückgewiesen.

In dem Officierstochter-Erziehungsinstitute in Ödenburg können mit Beginn des
nächsten Schuljahres (1 September) besetzt werden:

5 ganzfreie Ararialplätze,	
4 „ Kaiserin Elisabeth-,	Stiftungsplätze.
4 „ Ödenburger Frauenverins-	„
3 „ IV. Staats-Wohlthätigkeitslotterie-	„
1 ganzfreier Graf Morzin-	„

Alle vorerwähnten Plätze sind nur für Töchter (Waisen) von Officieren des Soldaten-
standes bestimmt.

Weiter werden in diesem Institute bezetzt:

1 ganzfreier Maria Theresien-Ordens-Stiftungsplatz für Angehörige des
Ordens,

2 ganzfreie niederösterreichische Landes-Stiftungsplätze,

1 ganzfreier Stiftungsplatz der IV. Staats-Wohlthätigkeitslotterie für Töchter
(Waisen) von Auditoren, Militär-Ärzten, Truppen-Führungern u. Militär-Beamten,

1 ganzfreier Genofeva Edle von Milborn-Stiftungsplatz für ganzverwaiste
oder halbverwaiste Töchter von k. und k. Unterärzten, Oberwundärzten oder Oberärzten.

Die Aspirantinnen müssen das 7 Lebensjahr vollendet und dürfen das 12 Lebens-
jahr nicht überschritten haben; weiter müssen sie die Frequentierung der 2 bis 5 Classe
einer Volksschule nachweisen.

In dem erwähnten Officierstochter-Erziehungsinstitute können auch einige Zahlplätze
verliehen werden.

Anspruch auf Zahlplätze haben nur Töchter (Waisen) von Officieren und Militär-
(Kriegsmarine-, Landwehr-) Beamten.

Das Kostgeld — jährlich 500 Gulden ist halbjährig im vorhinein bei der Casse des
Institutes zu erlegen.

Eine bereits erlegte Rate des Kostgeldes wird bei vorzeitigem Austritte des Zahl-
zöglings weder ganz noch theilweise zurückgestellt.

In dem Officierstochter-Erziehungsinstitute zu Hernals in Wien können mit Beginn
des nächsten Schuljahres, der Standes- und Raumverhältnisse dieses Institutes wegen,
weder Freiplätze noch Zahlplätze besetzt werden.

Die Aufnahmebedingungen sind in der mit dem 45 Stücke des Normal-Verordnungs-
blattes für das k. und k. Heer vom Jahre 1892 verlautbarten Organisation der Officiers-
stochter Erziehungsanstalten enthalten*).

Bezüglich der niederösterreichischen Landes-Stiftungsplätze wird die Verlautbarung
vom niederösterreichischen Landesauschusse erfolgen; die Gesuche um Verleihung des
Maria Theresien-Ordens-Stiftungsplatzes sind an den Ordenskanzler zu richten und bis 31
Mai 1895 beim Reichs-Kriegs-Ministerium einzubringen; für die übrigen Plätze sind die
Gesuche bis 15 Mai 1895 im Dienstwege an die Militär-Territorial Commanden einzusenden.

Da bei Verleihung letzterwähnter Plätze mittellose Doppelwaisen u. vaterlose Waisen
zunächst berücksichtigt werden müssen, die Anzahl der verfügbaren Plätze aber sehr ge-
ring ist, so müssen Gesuche um Aufnahme mütterloser Waisen, oder solcher Aspirantinnen,
deren Eltern leben, voraussichtlich ohne Erfolg bleiben.

Den Aufnahmsgesuchen sind beizulegen:

1. Der Tauf- (Geburt-) Schein;

2. der Heitnatschein (kann binnen Jahresfrist nachgetragen werden);

3. das militär-ärztliche und beziehungsweise auch das Impfzeugnis;

4. das letzte Schulzeugnis.

Gesuche, welche nach dem vorerwähnten Zeitpunkt einlangen, werden zurückgewiesen.
Wien im Februar 1895.

Vom k. und k. Reichs-Kriegs-Ministerium.

*) Die zur Aufnahmsprüfung einberufenen Aspiranten haben das ganzjährige Schul-
zeugnis für das Schuljahr 1894/95 in die Anstalt mitzubringen.

*) Dieselben sind von der Hof- Buchhandlung L. W. Seidel und Sohn in Wien zu
beziehen.

Zl. 395

Concursauschreibung*)

für die Aufnahme in die k. und k. Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten
der ersten Gruppe, dann in die Officierstochter-Erziehungsinstitute.

Mit Beginn des Schuljahres 1895/96 (1 September in den Militär-Realschulen, 18
September im Erziehungsinstitute für verwaiste Officierssöhne u. in den Militär-Akademien)
werden in den k. und k. Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten der ersten Gruppe
beiläufig 275 (ganz- und halbfreie Ararial-, Stiftungs- und Zahl-) Plätze zur Besetzung
gelangen.

Dieselben vertheilen sich mit:

- 25 im Erziehungsinstitute für verwaiste Officierssöhne,
- 160 auf den I. Jahrgang der Militär-Unterrealschulen,
- 20 „ „ III.
- 70 „ „ I. Jahrgang der thesianischen Militär-Akademie in Wiener-
Neustadt und der technischen Militär-Akademie in Wien.

In den II. und IV. Jahrgang der Militär-Unterrealschulen findet eine regelmässige
Aufnahme nicht statt; es werden in diesen Jahrgängen nur jene Plätze besetzt, welche
durch zufälligen Abgang (Tod, Entlassung etc.) frei werden.

In alle drei Jahrgänge der Militär-Oberrealschule kann eine Neuaufnahme, der vor-
aussichtlichen Standesverhältnisse dieser Anstalt wegen nicht eintreten.

Die Aufnahmebedingungen sind in der mit dem 8 Stücke des Normal-Verordnungs-
blattes für das k. und k. Heer vom Jahre 1888 verlautbarten „Vorschrift über die Auf-
nahme von Aspiranten aus der Privaterziehung in die k. und k. Militär-Erziehungs- und
Bildungs-Anstalten“ enthalten*), und es werden hier nur die allgemeinen Bedingungen
für die Aufnahme der Aspiranten hervorgehoben.

Diese sind:

1. Die österreichische oder die ungarische Staatsbürgerschaft;
2. die körperliche Eignung;
3. ein befriedigendes sittliches Verhalten;
4. das erreichte Minimal- und nicht überschrittene Maximalalter; in dieser Beziehung
ist für den Eintritt in das Erziehungsinstitut für verwaiste Officierssöhne das erreichte 7
und nicht überschrittene 13 Lebensjahr,
in den I. Jahrgang der Militär-Unterrealschule das erreichte 10 und nicht über-
schrittene 12 Lebensjahr,
in den III. Jahrgang der Militär-Unterrealschule das erreichte 12 und nicht über-
schrittene 14 Lebensjahr,
in den I. Jahrgang der Militär-Akademie das erreichte 17 und nicht überschrittene
20 Lebensjahr festgesetzt; das Alter wird mit 1 September berechnet; assentierte Bewer-
ber werden in die Militär-Akademien nicht aufgenommen;

5. die erforderlichen Vorkenntnisse, und zwar für den Eintritt
in den I. Jahrgang der Militär-Unterrealschulen die Nachweisung der befriedigenden
Frequentierung der 4 oder 5 Classe einer Volksschule;

in den III. Jahrgang der Militär-Unterrealschulen die Nachweisung der befriedigen-
den Frequentierung der 2 Classe einer Mittelschule (beziehungsweise der 2 Classe einer
nach dem XXXVIII. Gesetzartikel vom Jahre 1868 organisierten ungarischen Bürgerschule);

in den I. Jahrgang der Militär-Akademien die Nachweisung der befriedigenden Fre-
quentierung der höchsten Classe einer vollständigen Mittelschule;

6. die Übernahme der Verpflichtung mit Beginn eines jeden Schuljahres das Schul-
geld im Betrage von 14 Gulden zu entrichten.

Anspruch auf ganz- und halbfreie Ararialplätze haben in den Militär-Realschulen
und Akademien nach § 3 der erwähnten Vorschrift bloss Söhne von Officieren, Militär-
Beamten, Unterofficieren des activen und des Invalidenstandes, dann von Hof- und Civil-
Staats-Beamten, wenn die vorgezeichneten Bedingungen erfüllt sind.

Auf Ararialplätze im Erziehungsinstitute für verwaiste Officierssöhne haben nur
Waisen von Officieren und erst in Ermangelung solcher auch Waisen von Militär-Beam-
ten, dann von Unterofficieren und Gleichgestellten Anspruch.

Bei dem gegenwärtig bestehenden Andrang auf Ararialplätze in den ersten Jahr-
gang der Militär-Unterrealschulen durch solche Aspiranten, welche der 1 Gruppe der An-
spruchberechtigten angehören, wird eine Berücksichtigung jener, welche erst in die 3,
4 und 5 Gruppe eingereiht sind, voraussichtlich nicht eintreten können.

Gesuche von Personen der letztgenannten Gruppen — Gagisten in der Reserve, im
Verhältnisse „ausser Dienst“, im nichtactiven Stande der kk. Landwehr und im Urlauber-
stande der königl. ungarischen Landwehr; ferner Unterofficiere und Gleichgestellte des
activen und Invalidenstandes; endlich Hof- und Civil-Staatsbeamte — sind daher nicht
einzusenden, weil sie ohne Erfolg bleiben müssten.

Alle Aspiranten für die Militär-Realschulen und Akademien müssen sich einer Auf-
nahmsprüfung unterziehen.

Die Aspiranten für den I. Jahrgang der Militär-Unterrealschulen können die Prüfung
in ihrer Muttersprache ablegen und es bildet die Unkenntnis der deutschen Sprache —

*) Exemplare dieser Concursauschreibung, dann der Vorschrift über die Aufnahme
von Aspiranten in die k. und k. Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten sind,
soweit der Vorrath reicht, von der k. k. Hof- und Staatsdruckerei oder von der
Hof-Buchhandlung L. W. Seidel und Sohn in Wien zu beziehen.

Übersicht

der mit Beginn des Schuljahres 1895/96 in den nachbezeichneten Militär-Erziehungs- und -Bildungs-Anstalten erledigten Privat-Stiftungsplätze, auf welche auch Personen des Heeres in dem Falle Anspruch haben, wenn sie den besonderen Bedingungen des Stiftbriefes entsprechen.

Name der Stiftung	Zl. der Plätze	Anstalt in welcher die Plätze besetzt werden	Widmung der Stiftung	Behörde oder Personen, an welche die Gesuche einzusenden sind
Stadtgemeinde Baja	2	Militär-Unter-realschule oder Militär-Akademie	Für Angehörige der Stadt Baja.	Magistrat Baja
Hermann-Hensel-Ingenieur	1	Genie-Abtheilung der technischen Militär-Akademie eventuell Militär-Unter-realschule	Für Söhne von Mitgliedern des Hermann-Hensel-Ingenieur-Stiftungsvereines.	Curatel der Stiftung (II. Section des technischen Militär-Comite).
Ingenieur	3	Genie-Abtheilung der technischen Militär-Akademie	Für Söhne von k. und k. Genieofficieren.	
Domherr Johann von Kéry	2	Militär-Unter-realschule oder Militär-Akademie	Für Knaben aus der Stammmilie des Stifters.	Reichs-Kriegs-Ministerium.
Komaromy-Hertelendy	1	Theresianische Militär-Akademie oder Militär-Unter-realschule	Für Söhne von ungarischen altadeligen Familien. (Der ungarische alte Adel ist durch die amtliche Bestätigung zu erweisen dass der Adelsdiplom in einer Comitats-Congregation kundgemacht wurde, und dass die Acten hierüber im Comitatsarchive vorhanden sind).	
Bischof Kovats	1	I. Jahrgang der Militär-Unter-realschule	Für einen Knaben aus dem ehemaligen Grenzgebiete u. Stamme der Szekler.	12. Corps-Commando in Hermannstadt
Major Josef von Kraus	3	Militär-Unter-realschule	Für Söhne von Personen des Mannschaffsstandes 1. des Husaren-Regiments Nr. 9; 2. welche früher im Husaren-Regimente Nr. 9 gedient haben; 3. des k. u. k. Heeres überhaupt.	Commando des Husaren-Regiments Nr. 9
Oberst-Brigadier Leopold von Kreyssern	1	Theresianische Militär-Akademie	Für eheliche Söhne von k. und k. Officieren, welche in Niederösterreich geboren, katholischer Religion und deren Eltern unbekannt sind.	Maximilian Graf Hardegg zu Seefeld.
Maria Gräfin Mikosch	1	Militär-Akademie oder Militär-Unter-realschule	Für Knaben katholischer Religion, welche selbst kein Vermögen besitzen u. deren Eltern ebenfalls mittellos sind.	Hof-u. Gerichts-Adv. Dr. Heinrich Freiherr von Härdtl als Bevollmächtigten des Johann Freiherrn von Moser
Oberst Valentin von Modesti	1	Militär-Unter-realschule oder Militär-Akademie	Für solche in Triest, Mitterburg oder Pola geborene Jünglinge, deren Väter dem Staate vorzügliche Dienste geleistet haben	Statthaltereie in Triest.
Karl Graf Ogara	2	Genie-Abtheilung der technischen Militär-Akademie	Für Söhne von k. und k. Officieren, deren Eltern Irländer sind und in k. und k. Militärdiensten stehen, eventuell für solche Jünglinge, welche von irländischen Eltern abstammen u. adelig sind.	Reichs-Kriegs-Ministerium
Herzog von Reichstadt	1	I. Jahrgang der Militär-Unter-realschule	Für Söhne der Mannschaft vom Feldwebel abwärts des Infanterie-Regiments Nr. 60.	Commando des Infanterie Regiments Nr. 60.
J. E. A. Ruthmayer	1	Erziehungsinstitut für verwaiste Officierssöhne	Für ganz verwaiste oder vom Vater verwaiste Söhne von Personen des Heeres, der Kriegsmarine und der beiden Landwehren welche, einer christlichen Confession angehören.	Reichs-Kriegs-Ministerium
Isabella Baronin Splényi	1	I. Jahrgang der Militär-Unter-realschule	Für Söhne von Officieren des k. und k. Heeres, der k. und k. Kriegsmarine, und der beiden Landwehren. Bevorzugt werden Officierssöhne aus den Familien Baron Splényi de Mihaldi, Baron Mayer von Löwenschwert u. Ferdinand Schickl	
Anton Graf Triangi	1	Genie-Abtheilung der technischen Militär-Akademie	1. Abkömmlinge der Erben des Stifters; 2. Söhne von Officieren der Geniewaffe; 3. Söhne von Personen des k. und k. Heeres überhaupt.	Karl Graf Triangi in Trient

Name der Stiftung	Zl. der Plätze	Anstalt, in welcher die Plätze besetzt werden	Widmung der Stiftung	Behörde oder Person, an welche die Gesuche einzusenden sind
General-Major Ludwig Woher	1	Militär-Unter-realschule oder Militär-Akademie	In erster Linie: für vom gemeinsamen Stammvater Christoph Woher aus dessen Ehe mit Maria Knaus abstammende Woher; in zweiter Linie: für vom gemeinsamen Stammvater Christoph Woher aus dessen Ehe mit Rosine Schnell abstammende Woher.	Reichs-Kriegs-Ministerium
Graf Zselenzky-Levasz	1	I. Jahrgang der Militär-Unter-realschule	Für Jünglinge aus Ungarn.	Robert Graf Zselenzky in Neu-Arad.

Anmerkung. Gesuche, welche nach dem 31 Mai 1895 einlangen, werden zurückgewiesen.

Concurs-Ausschreibung.

Mit Beginn des nächsten Schuljahres (16 September) werden in der k. und k. Marine-Akademie zu Fiume voraussichtlich 30 Zöglingplätze (ganz- und halbfreie Ararial-, dann Zahl- und Stiftungsplätze) zu besetzen sein.

Der Eintritt findet nur in den I Jahrgang statt.

Die allgemeinen Bedingungen für die Aufnahme sind: *)

Die österreichische oder ungarische Staatsbürgerschaft (Ausländer bedürfen der Allerhöchsten Bewilligung Seiner kaiserlichen u. königlichen Apostolischen Majestät),

die körperliche Eignung sowohl für die Militär-Erziehung als auch für künftige Kriegsdienste zur See, ausgestellt im Sinne der mit Marine-Normal-Verordnungsblatt XV Stück vom Jahre 1891 (an die Commanden und Anstalten des k. und k. Heeres im September 1891) hinausgegebenen „Vorschrift zur ärztlichen Untersuchung von Seeaspiranten und der Bewerber um Aufnahme in Marine-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten“, ein befriedigendes sittliches Betragen, das vollendete 14 und nicht überschrittene 16 Lebensjahr, die mit befriedigendem Gesamterfolge zurückgelegten Vorstudien, und zwar: die 4 unteren Classen einer öffentlichen Realschule, eines Gymnasiums oder einer diesen Schulen gleichgestellten Lehranstalt der österreichisch-ungarischen Monarchie.

Auf Ararialplätze haben ein Anspruchsrecht: Söhne von Officieren, von Militär-, oder Civilstaatsbeamten.

Als Zahlzöglinge können Söhne von Angehörigen der österreichisch-ungarischen Monarchie überhaupt aufgenommen werden, wenn sie den vorgeschriebenen Bedingungen entsprechen.

Das Beköstigungspauschale für einen Zahlplatz beträgt derzeit 800 fl., jenes für einen halbfreien Platz 400 fl. jährlich; von diesem Beköstigungspauschale, welches in zwei Raten, am 16 September und 16 März im vorhinein beim Marine-Akademie Commando zu entrichten ist, werden alle Auslagen für den Zögling in der Anstalt bestritten.

Diejenigen Aspiranten, welche unter den Competenten zur Aufnahme färgewählt werden, müssen sich in Fiume einer Aufnahmeprüfung unterziehen.

Diese umfasst:

- a) deutsche Sprache,
- b) Mathematik,
- c) Geographie und Geschichte,
- d) Naturwissenschaften;

diese Gegenstände in dem Umfange, wie sie in den ersten 4 Classen einer Mittelschule tradiert werden.

Die Aufnahmeprüfungen beginnen am 10 September und es werden die färgewählten Aspiranten rechtzeitig nach Fiume einberufen werden.

Die Ausbildung in der Marine-Akademie dauert vier Jahre. Nach befriedigender Absolvierung des IV Jahrganges werden die Zöglinge zu Seecadetten 2 Classe ernannt.

Für jeden Zahlzögling ist im höchsten Jahrgange mit der letzten Rate des Beköstigungspauschales auch der jeweilig festgesetzte Betrag für die Ausstattung, im Falle seines Austrittes als Seecadet, zu erlegen.

Die Ausstattung der Ararialzöglinge und Stifflinge wird vom Ärar bestritten.

Die Gesuche um Aufnahme in die k. und k. Marine-Akademie sind an das „k. u. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) Wien“ zu richten und jene von im Staats-(Hof-) Dienste stehenden Personen durch die vorgesetzte Behörde und von Privatpersonen durch das nächste Militärplatz-, Stations-, Ergänzungsbezirks-Commando einzusenden.

Dieselben müssen bis längstens 31 Juli beim Reichs-Kriegs-Ministerium (Marinesection) eingelangt sein, und können später eintreffende Gesuche nicht berücksichtigt werden. Den Gesuchen sind beizulegen:

1. Tauf- (Geburts-) Schein,
2. Heimatsschein,
3. militär-ärztliches Zeugnis,
4. Impfungszeugnis, falls die Impfung nicht im ärztlichen Zeugnisse bestätigt ist,
5. sämtliche Studienzeugnisse der Mittelschule, mit Einschluss des Zeugnisses des letzten Semesters.

Die Ausstellung von Reversen wegen Übernahme der Verpflichtung zur Ableistung der Präsenz-Dienstverlängerung wird nicht gefordert, da diese Verpflichtung durch die Wehrgesetze ausgesprochen ist.

Wien, im Februar 1895.

Vom k. u. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section).

*) Die gedruckten vollständigen Aufnahmebedingungen sind durch L. W. Seidl & Sohn in Wien zu beziehen und werden auch vom Reichs Kriegs-Ministerium (Marinesection), vom Hafen-Admiralate in Pola, Seebezirks-Commando in Triest und Marine-Akademie-Commando in Fiume auf Verlangen verabfolgt.

Z. 509

(2257 1-3)

CONCURS

für eine Wirtschaftsleventstelle bei dem k. k. Staatsgestüte in Radautz.

Bei der Direction des k. k. Staatsgestütes in Radautz wird ein Wirtschaftslevent mit dem Adjutum jährlicher Vierhundert (400) Gulden, einem Natural-Wohnzimmer und dem Bezuge von 10-23^h harten Brennholzes aufgenommen.

Bewerber haben nebst der Nachweisung über ihr Alter, über den Besitz der österreichischen Staatsbürgerschaft und der körperlichen Eignung, sich über die genossene Vorbildung, und insbesondere darüber auszuweisen, dass sie ihre Fachstudien mindestens an einer landwirtschaftlichen Mittelschule mit gutem Erfolge absolvirt haben.

Der Nachweis einer landwirtschaftlichen Praxis, die Absolvierung der Hochschule für Bodencultur mit gutem Erfolge, sowie die Kenntnis der Landessprachen oder wenigstens einer slavischen Sprache ist erwünscht.

Die Gesuche sind binnen vier Wochen vom Tage der ersten Veröffentlichung dieser Concurs-Ausschreibung in der Wiener Zeitung an die Direction des k. k. Staatsgestütes in Radautz zu richten.
Radautz, am 25 März 1895.

L. 883

(2266)

Ogłoszenie konkursu.

W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekeyi skarbu jest do obsadzenia w służbie utrzymywania ewidencji katastru podatku gruntowego kilka posad geometrow ewidencyjnych II. klasy w XI. klasie rangi z poborami systemizowanymi tudzież kilka posad adjutowanych i kilka nieadjutowanych elewów ewidencyjnych.

Kandydaci którzy jnie pozostają jeszcze w służbie utrzymywania ewidencji katastru podatku gruntowego, mają oprócz ogólnych warunków przepisanych dla służby państwowej, mianowicie fizyczne uzdolnienia do służby polowej, znajomości niemieckiego i krajowych języków nie mniej dotychczasowej

służby względnie zatrudnienia, wykazać się świadectwem z ukończenia z dobrym postępem studiów z matematyki, geometrii wykresowej i geodezyi.

Kandydaci o posadę nie adjutowanego elewa ewidencyjnego mają oprócz tego przedłożyć także rewers sustentacyjny.

Elewi ewidencyjni traktowani są przy podróżach i przesiedleniach jako urzędnicy ewidencyjni w XI. klasy rangi w myśl art. III. ust. z d. 23 maja 1883 (Dz. pp. Nr. 84).

Należyce udokumentowane podania należy wnieść do Prezydium ek. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie w terminie czterotygodniowym.

Prezydium e. k. krajowej Dyrekcji skarbu.

Lwów, dnia 23 marca 1895.

L. 954 (2135 2—5)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady konduktora dróg przy Wydziale powiatowym w Krakowie z placą stałą 800 zł. z ryczałtowym dodatkiem na objazdy 200 zł. rocznie i z prawem do emerytury. Posada ta będzie nadana najpierw prowizorycznie na rok jeden, potem może być nadana na stałe.

Konduktor obowiązany będzie nadto wykonywać lustracje gmin.

Starający się o tę posadę mają:

a) przedstawić dotychczasowy przebieg swego życia,

b) mają wykazać:

1. że ukończyli odpowiednie studia ogólne i techniczne,

2. że nabyli praktyki w budowie i utrzymywaniu dróg i mostów,

3. że nie przekroczyli 40 roku życia.

Podania własnoręcznie napisane mają starający się wnieść do Prezydium najpóźniej dnia 1 maja 1895 r.

Kraków, dnia 24 marca 1895.

L. 348 (2158 1—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Mościskach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. jednej posady osobnego nauczyciela religii rzym. kat. przy szkołach ludowych 5 klasowych męskiej i żeńskiej w Mościskach, tudzież jednej posady nauczyciela religii rz. kat. przy 5 klasowej szkole mieszanej w Sądowej Wiszni z placą roczną po 450 zł. oraz 10 proc. dodatkiem na mieszkanie.

Nauczyciele ci mają obowiązek udzielania nauki religii w myśl przepisów § 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1889 (Nr. 71 Dz. u. i r. kraj.).

O posady te mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonnicy.

Posady osobnego nauczyciela religii nie można piastować równocześnie z posadą duszpasterską.

Wszystkie przepisy odnoszące się do nauczycieli świeckich, a objęte postanowieniami z dnia 1 stycznia 1889 (Nr. 16 Dz. ust. i rozp. kraj.) mają także zastosowanie do stałych nauczycieli religii;

II. jednej posady starszego nauczyciela przy 5 klasowej szkole męskiej w Mościskach i dwóch takichże posad przy 5 klas. szkole mieszanej w Sądowej Wiszni z placą roczną po 450 zł. i dodatkiem na mieszkanie w kwocie 45 zł. rocznie;

III. jednej posady młodszego nauczyciela przy 5 klasowej szkole męskiej w Mościskach z placą roczną 300 zł. i 10 proc. dodatkiem na mieszkanie;

IV. jednej posady starszego i jednej młodszego nauczyciela przy 3 klas. szkole ludowej w Czerniawie z placą roczną po 300 zł.;

V. jednej posady młodszego nauczyciela przy 2 klasowej szkole w Krukienicach z placą roczną 300 zł. i 10 proc. dodatkiem na mieszkanie;

VI. jednej posady młodszego nauczyciela przy 2 klasowej szkole w Pnikucie i jednej takiejże samej posady w Starzawie z placą po 300 zł. rocznie. Do tej ostatniej posady prócz płacy przywiązane jest wolne mieszkanie;

VII. na posady nauczycielskie przy 1 klasowych szkołach w Arłamowskiej woli, Chorośnicy, Hodynach, Kalnikowie, Krysochicach, Małnowie, Małnowskiej woli, Mistychach, Ostrożeń, Podliskach, Szeszerowicach, Wołczysszczowicach i Złotkowicach z placą roczną po 300 zł. i wolnem mieszkaniem.

W szkołach w Mościskach, Sądowej Wiszni, Krukienicach, Pnikucie, Krysochicach i Złotkowicach językiem wykładowym jest język polski we wszystkich innych ruski.

ad II. wymagana jest kwalifikacja do szkół wydziałowych z grupy II, a na jednego nauczyciela starszego w Sądowej Wiszni z grupy III.

Podania należyce udokumentowane należy wnieść za pośrednictwem władz przełożonych do e. k. Rady szkolnej okręgowej w Mościskach najpóźniej do końca kwietnia 1895.

Podania nieudokumentowane należyce lub spóźnione nie będą uwzględnione.

Z e. k. Rady szkolnej okręgowej

Mościska, 21 marca 1895.

Przewodniczący e. k. Starosta.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 805 (2182 3—3)

Niewiadome z miejsca pobytu Apolonie i Katarzynę Zamorskie zawiadamia się niniejszem, że Franciszek Presnal wniósł do sądu tut. pozw dnia 29 stycznia 1895 l. 805 przeciw Franciszkowi Ziobro, Maryannie Ziobro żamejnej Krupa, Wojciechowi i Bronisławie Zamorskim oraz niewiadomym z miejsca pobytu Apolonie i Katarzynie Zamorskim dla których ustanowiono kuratora ad actum w osobie Zygmunta Holcera e. k. notaryusza w Strzyżowie i do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego wyznaczono termin na dzień 2 kwietnia 1895 o godzinie 8 z rana.

Strzyżów, d. 30 stycznia 1895.

L. 28588 (2168 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Stowarzyszenia dla kredytu i oszczędności w Kołomyi przeciw Boruchowi Kalmus i tow. o 119 zł. 22 ct. ustanawia się dla nieznanego z miejsca pobytu Barucha Kalmusa kuratora w osobie adw. dr. Staubera w Kołomyi.

Kołomyja, 30 grudnia 1894.

L. 5425 (2166 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie spadkowej po Katarzynie Bulgiewiczowej dla niewiadomej z miejsca pobytu Antoniny Klimkowej kuratorem dr. Mieczysława Gałęckiego ustanowił.

Tarnów, d. 14 marca 1895.

L. 658 (2252 2—3)

Obwieszczenie.

W urzędowych aktach po śp. Julianie Szemelowskim, ek. notaryusza we Lwowie pozostających, następujące akta nie zostały odzyskane, a mianowicie:

akt notaryalny z dnia 8 maja 1872 do l. r. 4812, zeznany przez Lipę Herscha Meth ze Lwowa,

akt notaryalny z dnia 16 czerwca 1872 do l. r. 5137 zeznany przez Maryę Kellermann we Lwowie,

akt notaryalny z dnia 16 czerwca 1872 do l. r. 5138, zeznany przez Ignacego Kellermann we Lwowie,

akt notaryalny z dnia 27 września 1872 do l. r. 5624, zeznany przez Franciszka Kirschnera we Lwowie,

akt notaryalny z dnia 30 października 1872 do l. rep. 5800, zeznany przez Zygmunta Medweczkyego we Lwowie,

akt z dnia 17 czerwca 1873 do l. r. 7454, zeznany przez Michała Kołodziej z Doliny,

akt z dnia 21 lutego 1876 do l. r. 13733 zawierający wzajemne rozporządzenie ostatniej woli Augusta i Maryi Gałuszkiewiczów ze Lwowa,

akt notaryalny z 29 maja 1876 do l. r. 14482, zeznany przez Wiktora Wiśniewskiego, Apolinarego Podlewskiego i Ludwika Niżałowskiego ze Lwowa,

akt notaryalny z 22 marca 1877 do l. r. 16459, zeznany przez Maryę Kruk, Antoniego Miklusz, Pawła Kruk i Ludwika Prokopowicza ze Lwowa,

akt notaryalny z dnia 4 października 1879 do l. rep. 22669, zeznany przez Adama Karbowskiego z Biłki szlacheckiej,

akt z dnia 14 grudnia 1880 do l. r. 25620, zeznany przez Stefana Pyluka ze Srok i Ludwika Czerwińskiego ze Lwowa,

akt z dnia 17 grudnia 1880 do l. r. 25650, zeznany przez Iwana Hermaniuka z Nowego Siola i Ludwika Czerwińskiego ze Lwowa,

akt z dnia 8 września 1882 do l. r. 30804 na testament Jakóba Mendla Schütz ze Lwowa,

akt notaryalny z 8 kwietnia 1886 do l. r. 40837, zeznany przez Ignacego i Julię Kruszyńskich we Lwowie,

akt notaryalny z dnia 11 maja 1891 do l. r. 55029, zeznany przez Jentę Beglückter i Nache Nadel we Lwowie,

akt notaryalny z 25 sierpnia 1872 do l. r. 5467, zeznany przez Antoniego Hilki i Ferdynanda Peszek ze Lwowa,

protokół z dnia 29 kwietnia 1878 do l. r. 19282, spisany z powodu walnego zgromadzenia towarzystwa zaliczkowego urzędników kolejowych i

akt notaryalny z dnia 30 lipca 1891 do l. r. 55703, zeznany przez Jana i Katarzynę Kołodziejów w Zarudcach.

Prócz tego nie można z pozostałych po śp. Julianie Szemelowskim aktów powziąć wiadomości o tem, co zarządzone zostało

ze złożoną do l. r. 22883 przez Konstantego Góvioresina, Izydorę Stella-Sawicką, Jadwigę Kalicką, Juliusza Hochbergera i dr. Ksawerego Liske książeczką wkładową galic. Kasy oszczędności n. 33793 na 1500 zł. i taką książeczką galic. Banku kredyt. n. 9587 na 1500 zł., jakoteż ze złożonym do l. 26996 skryptem dłużnym Zofii z Wędrychowskich Szydłowskiej na 6000 zł. wa.

Dla warowania praw osób interesowanych uwiadamia e. k. Izba not po myśli § 148 ord. not. o powyższych brakach wszystkich interesentów w drodze niniejszego obwieszczenia.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 1 lipca 1893.

L. 2319 (2095 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia z życia i z miejsca pobytu niewiadomą Maryannę z Papierzów Wójciakową z Rabki o otwarciu się spadku po jej ojcu śp. Macieju Papierzu z Rabki z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia jako testamentu na dniu 17 listopada 1891 zmarłym z nadmienieniem, że jeżeli w ciągu jednego roku albo sama, lub też przez swego pełnomocnika się nie zjawi i do tego spadku nie oświadczy, natenczas ustanowiony dla niej kurator w osobie Jana Papieża z Rabki będzie upoważnionym w jej imieniu spadek ten przyjąć, pertraktacja spadkowa przeprowadzona, a przypadająca na nią część aż do stawienia dowodu, że pomarła, względnie aż do czasu uznania ją za zmarłą sądownie dla niej za chowaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, d. 27 czerwca 1894.

L. 23059 (2132 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Izaaka Leibe Junga i Reizę Jung, że w sprawie egzekucyjnej Izaaka Wolfa Apfelgrüna przeciw Meschulimowi Jung peto 37 zł. z pn. tusad. uchwałą z dnia 17 września 1890 l. 10355 w stanie biernym 1/6 części realności położonej wyk. hipot. l. 434 księgi gminy Ottyny objętej w spadku po Chaimie Herschu Jungu na Meschulima Junga przypadającej na rzecz Izaaka Wolfa Apfelgrüna z zastrzeżeniem § 822 u. e. prawo zastawu dla sumy dłużnej dozwolone zostało i że dla nich kurator w osobie adw. dr. Finka w Stryju ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 30 listopada 1893.

L. 57 (2189 2—3)

Pan dr. Wincenty Chmielewski wpisany został z dniem 26 marca 1895 na listę Adwokatów Samborskiej Izby z siedzibą urzędową w Samborze.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Sambor, 26 marca 1895.

L. 179 (2215 2—3)

Dla niewiadomych z miejsca pobytu Maryanny i Antoniego Lemciów w Rokietnicy ustanawia się kuratorem Jędrzeja Narolskiego wójta w Rokietnicy i doręcza mu przeznaczone dla wyżej nazwanych tusadowe uchwały tabularne z dnia 11 sierpnia 1894 l. 5527.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 5 stycznia 1895.

L. 33377 (2208 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Wernera, iż przeciw niemu wniósł Leon Schenkel pozw drobiazgowy o 76 zł. 31 ct., który ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Glaserowi w Tarnowie doręczony został, a termin do rozprawy wyznaczono na dzień 6 maja 1895 o 9 rano biuro I.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.

Tarnów, 16 marca 1895.

L. 9885 (2191 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Perlotha, że przeciw niemu wniósł Pinkus Langer pozw de praes 14 marca 1895 l. 9885 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 83 zł. wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 15 marca 1895 l. 9885 doręczony został ustanowionemu dla tego kuratorowi adwok. dr. Bettowi Józefowi ze substytucją adw. dr. Tillea w Krakowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 15 marca 1895.

L. 497 (2177 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Kanię, że przeciwko niemu wniósł Józef Hanuszkiewicz pozw de praes. 19 stycznia 1895 l. 497 o zapłacenie 60 dolarów amerykańskich czyli 150 zł. wa, że do rozprawy termin na 7 maja 1895 o godz. 9 rano wyznaczono i dla niego kura-

torem dr. Gustawa Nowaka, adwokata w Oświęcimie ustanowiono.

Wzywa się Jakóba Kanię, aby potrzebne środki do obrony kuratorowi udzielił lub innego zastępcę podał.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, 19 stycznia 1895.

L. 1769 (2136 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, iż na prośbę gminy miasta Rzeszowa de pr. 14 lutego 1895 l. 1769 wdrożone zostało w myśl § 6 i 7 ustawy z dnia 16 lutego 1888 Nro 20 Dz. pp. postępowanie o uznanie Stanisława i Franciszka Wojdałowiczów za zmarłych i że kuratorem dla nich ustanowiony został adw. dr. Malec z substytucją adwokata dr. Bindera w Rzeszowie.

Stanisław Wojdałowicz urodzony 1 maja 1792 i Franciszek Wojdałowicz urodzony 3 września 1784 w Rzeszowie w czasie wojen Napoleona I jako żołnierze austriacy brali udział w tych wyprawach wojennych i dotąd nie powrócili, ani żadnej osobie nie udzielili wiadomości.

Wzywa się zatem Stanisława i Franciszka Wojdałowiczów, aby o sobie udzielili wiadomości ustanowionemu kuratorowi, lub sądowi tutejszemu jak również wzywamy wszystkich, którzyby o życiu i miejscu zamieszkania powyższych mieli jaką wiadomość, aby o tem ich kuratorowi, lub sądowi donieśli, gdyż inaczej po upływie roku, licząc od dnia 30 marca 1895 na ponowne żądanie takowi za zmarłych uznani zostaną.

Rzeszów, 7 marca 1895.

L. 600 (2071 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia tusad. uchwały z dnia 10 kwietnia 1894 l. 2391 ustanawia Jana Juhę z Grzymałowa kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Jaska Czerwińskiego i o tem tegoż celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 30 stycznia 1895.

L. 1597 (2068)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 22 stycznia 1895 wpisano w rejestrze firm dla stowarzyszeń przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Dobromilu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ tom II str. 98, że na odbytem dnia 25 listopada 1894 zgromadzeniu członków Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu w miejsce zmarłego śp. Joachima Piątkowskiego p. Michał Tustanowski, właściciel folwarku w Tarnowie, dyrektorem wybrany został.

Z e. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 9 marca 1895.

L. 2350 (2138)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, że na prośbę Schaji Thaler, Chaima Hausera, Jakóba Tablera i Meilecha Birenfelda w Głogowie de praes. 28 lutego 1895 do l. 2350 ciw. zarządził wpisanie z dniem dzisiejszym do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy „Towarzystwo kredytowe w Głogowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ z tem dolożeniem, że

1. Towarzystwo to zawiązało się na podstawie statutu z dnia 18 lutego 1895 z siedzibą w Głogowie;

2. Celem tego stowarzyszenia jest dostarczanie członkom swoim, potrzebnych im kapitałów obrotowych, za opłatą procentu przez Dyrekcję ustanowić się mającego, przyjmowanie wkładek na rachunek bieżący, za opłatą procentów i zaciąganie pożyczek w innych instytucjach i bankach;

3. Czas trwania towarzystwa jest nieograniczony;

4. Dyrekcję Towarzystwa stanowią Szaja Thaler protokołowany kupiec drzewa w Głogowie jako prezes, Chaim Hauser protokołowany kupiec drzewa w Głogowie jako kasyer, zastępcami dyrektorów są: p. Jakób Thaler i p. Meilech Birenfeld obaj kupecy w Głogowie.

5. Wszelkie dokumenta mające Towarzystwo obowiązywać, będą przez obu członków Dyrekcji, lub ich zastępców podpisywane w ten sposób, że pod firmą: „Towarzystwo kredytowe w Głogowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ stampilią wyciśniętą, lub napisaną, umieszczą dwaj członkowie Dyrekcji swe nazwiska.

6. Udział członka stowarzyszenia wynosi 10 zł. a każdy członek może mieć takich udziałów nie mniej jak jeden, a nie więcej jak 200; udziały zaś mogą być na raz, lub w ratach miesięcznych po 1 zł. wpłacone.

7. Odpowiedzialność członków za zobowiązania stowarzyszenia jest ograniczona do potrójnej wysokości udziału.

8. Wszystkie ogłoszenia dotyczące powyższego stowarzyszenia umieszczane będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Rzeszów, dnia 7 marca 1895.

Wincenty Kuczabiński

Lwów, ul. Kopernika 1. 2

na zbliżające się święta Wielkanocne poleca
specjalny skład i ogromny wybór książek do nabo-
żeństwa dla różnych stanów i wieku.

Odznaczony złotym medalem na Wystawie lwowskiej.
MARYA
zakład artystyczno-fotograficzny
przy ulicy Fredry 1. 7
został znacznie powiększony.

Nowa sala do zdjęć portretowych.
Nowe aparaty do wszelkich zdjęć tak portretowych jakoteż architektonicznych.
Dawna sala została również powiększona dla grup do 80 osób.
Zakład wykonuje wszelkie zamówienia w zakresie fotograficznym wchodzące, jak reprodukcje, powiększenia do naturalnej wielkości, platynotypy, kolorowania akwarelowe, pastelowe, olejne i heliominiaty na szkło, przyjmuje zamówienia na cynotypy, fotodruki, rysunki etc.
Od 8-tej rano do 6-tej po południu, w Niedziele i święta od 9-tej rano do 1-szej 3

Courriere & Comp.

Dom założony w roku 1850.
Spadk. L. Proux & G. Kondratowicz
(Francya) w Cognac. (Francya)

Prawdziwy Cognac francuski wypróbowany i nagrodzony **medalem złotym** na wystawie lwowskiej, reprezentowany we własnym pawilonie

BUTELKA

Jedyna polska firma we Francji w samym Cognacu posiada wielkie zapasy starych kuracyjnych koniaków i takowe poleca P. T. Publiczności.

We Lwowie sprzedają pp. Karol Bayer, Jan Bodnar, Karol Bałaban, Józef Brzezina, Stanisław Lachowicz, Stanisław Markiewicz, Henryk Mayer, Zygmunt Rucker, Leonard Solecki. Pozostałe zapasy koniaku wystawowego zakupili i mają na składzie pp. J. Stachiewicz, skład nasion, plac Maryacki i Wiewiórski, aptekarz, ulica Halicka; oraz wszystkie renomowane handle na prowincyi. **August Chazewski**, generalny zastępca z siedzibą w Krakowie.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Największy w kraju skład fabryczny muzycznych instrumentów **J. Kapralika**, Lwów, róg ul. Teatralnej; poleca swe cytry już od 6 zł., szkoby 1 zł., oraz wszelkie instrumenta taniej jak wszędzie. 354

Prababkę wódkę starą żytnią po zł. 1 za dużą flaszkę. **Koniak** tokajski po zł. 1.50 za dużą flaszkę, poleca handel **Jana Bodnara**, Lwów, Akademicka 22. 425

Z powodu przeistoczenia handlu **zupelna wyprzedaż** niżej cen fabrycznych wszystkich artykułów znajdujących się w handlu drobiazgowym **Edwarda Schillinga**, we Lwowie, ulica Halicka 1. 16. 402

Ceraty, chodniki ceratowe i kokosowe, płótna gumowe, poleca najtaniej skład farb i materiałów **Włodek & Krajewski**, Lwów, ul. Hetmańska 1. 4. 368

Kapelusze i cylindry w wielkim wyborze własnego wyrobu, oraz z fabryki **Habiga i Plessa** w Wiedniu, jakoteż angielskie prawdziwe poleca **Antoni Kafka** przedtem (A. Koźłounek) fabryka kapeluszy i cylindrów. Lwów, Rynek 29, ul. Teatralna 12, przechodnia kamienica Andriolego. 444

TUTKI odznaczone medalami
S.W. NIEMOJOWSKIEGO
są do nabycia we wszystkich handlach i trafikach.

Do wydzierżawienia
od św. Jana dwa folwarki razem lub każdy z osobna, położone przy szosie między Samborem i Dobobyczem. Obejmują obszar: jeden około 500, drugi 300 morgów. Bliższa wiadomość Uroń o. p. Podbuz.

Nowy uniform
urzędnika sądowego do sprzedania zaraz za połowę ceny. Kraków, Grodzka 1. 62, drzwi 2, parter. 430

Aparata i wszelkie przybory fotograficzne
Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Skład fabryczny artykułów japońskich
Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Skład fabryczny świeczników gazowych
Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Skład fabryczny przyrządów gimnastycznych
Hamel i Feigl
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Galony do ornatów
frędzle kręcone i buldonowe, szychowe i poślacane 220
poleca po cenach najniższych
Mikołaj Ludwig
Lwów, ul. Halicka 14.
W niedziele i święta magazyn zamknięty.

Na Święta. 408
Precz z drogiem cenami tylko u mnie masło znacznie tańsze; masło świeże deserowe funt 50 ct., masło świeże w kawałkach 40 do 42 ct., oprócz tego sprzedaje towary korzenne w najlepszym gatunku 10 proc. taniej niż wszędzie.
Rubin Buchstab
przedtem Józef Baruch Buchstab, Lwów, ul. Krakowska 25, pod dwoma gałkami.

Skład Kawy i Herbaty
Artura Kościckiego
pod godłem „SYRYUSZ” we Lwowie, Ossolińskich 1. 11., filia ul. Trzeciego Maja 1. 2 poleca.

Kawa najprzedniejsza potaniała o 10 ct.
pół kilo 90 i 95 ct.
Najlepsze HERBATY
rosyjskie, chińskie i sławne Liptona angielskie 1/4 kilo od 90 do 95 ct.
Koniak czysty kuracyjny
but. 1 zł. 80 ct. do 5 zł.
Wina lecznicze Malaga, Madeira, Sherry i Lacrima Christi
butelka 1-80 do zł. 2-50. 21

SZEMATYZM
Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem na rok
1895
nabyć można po cenie 2 zł. 60 ct. w ekspedycji „Gazety Lwowskiej.”
Zamiejszcie zechcą przysłać 2 zł. 70 ct., z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.
Szematyzm przesyłamy tylko za niszczaniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Konkurs. 415
Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia, odbytego dnia 9 lutego b.r. rozpisuje galic. Towarzystwo aptekarskie we Lwowie konkurs na posadę redaktora „Zaspisma galic. Tow. aptekarskiego.”
O posadę tę ubiegać się może magister farmacji, doktor filozofii (przyrodnik) lub doktor chemii jeżeli złoży dowody swych kwalifikacji naukowych i wykaże się, że pracował już poprzednio na polu polskiego piśmiennictwa naukowego. Pierwszeństwo mają ci konkurenci, którzy przedłożą dowody swej działalności na polu naukowego piśmiennictwa farmaceutycznego, względnie, iż czynni byli przy redakcyach fachowych czasopism farmaceutycznych.
Zajęcie to jest połączone z dotacją 400 zł. (czterystu zł.) w a. rocznie i tantiemą wynoszącą 1 zł. od prenumeratora.
Wydział galic. Tow. aptekarskiego zastrzega sobie prawo w porozumieniu się z redaktorem uregulowania stosunku jego do ewentualnych współpracowników.
Termin do wnoszenia ofert naznaczony jest do dnia 15 kwietnia 1895 roku.
Bliższych szczegółów zasięgnąć można u prezesa Towarzystwa p. Jana Wiewiórskiego we Lwowie (przy ul. Halickiej).
Wydział gal. Towarzystwa aptekarskiego we Lwowie.

Nowe gatunki kartofli do sadzenia.
Z 106 gatunków kartofli na różnej ziemi w skarbie Lubyca królewska wysadzonych w naszym klimacie następujące się udały: 1) jako wczesne kartofle stołowe ulepszone sześciotygodniowe kartofle, niebieskie sześciotygodniowe kartofle „Królowa maju”, „Early rose”, 2) jako średnio wczesne kartofle dłużej trwające delikatne stołowe kartofle: „Złota róża”, „Diamant”, „Edelweiss”, „Magnum bonum”, „Schnee flocke” 3) jako późne, znakomite gatunki stołowe i gospodarskie: „Juwel” Powyższe gatunki są do sprzedania od 1/2—5 kilowych paczkach po 70 ct. z opakowaniem, 10 kilowe pakiety po 5 zł., 100 kilowe pakiety po 8 zł. Następne gatunki są do sprzedania po 1/2 do 5 m. ct. po 3 zł. — od 5 do 50 m. ct. po 2-70 — nad 50 m. ct. po 2-50 zł. za m. ct., stacya **Lubyca królewska**: „Złote róże”, dojrzewające z początkiem września doskonałe kartofle do gorzelni i do jedzenia, mają wielką przyszłość „Reichskanzler” dojrzewają w połowie października, nader mączne i wydajne, „Erste vom Frönsdorf”, „Grosser Kurfürst”, „Blau Riesen” wszystkie nader wydajne i dla twardego gruntu. 419

Na Święta Wielkanocne
sławne drożdże prasowane Mautnera i Syna we Wiedniu, św. Marka, jedynie niezawodne w rozczynie bez żadnych domieszek,
Główny skład na całą Galicję w handlu
Karola Bałabana we Lwowie. 304
Ponieważ w tym roku wszystkie święta przypadają razem, proszę uprzejmie łaskawych odbiorców o wczesne zamówienia.

Wyrób krajowy!
Galic. akc. Towarzystwa handlowego
Centralny bazar krajowy
Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 5, I. piętro
utrzymuje na składzie i poleca 411
Sukna na ubrania męskie ostatniej mody.
Gotowe mundurki szkolne zatwierdzone uchwałą c. k. Rady szkolnej krajowej.
Burki męskie, rotundy damskie i płedy,
Chustki damskie, koce i sukna z wełny wielbłądziej ze Sławuty,
Płócenka kolorowe, nicea, crepony na suknie damskie według najnowszej mody.
Płótna białe i bieleżne stołowe,
Makaty buczackie, kilimy wyrobu włoskiego,
Kufry podróżne koszone nieprzemakalne,
Meble z łozy i bambusu itp.
Ceny znacznie niższe niż zagraniczne.
Próbki i cenniki na żądanie franko.

Wielce Szanowna Publiczności!
Chcę Wielce Szanowną P. T. Publiczność każdorazowo poinformować o cenach towarów konsumcyjnych a szczególnie przed świętecznym zakupem takowych, postanowiłem każdego razu w miarę jak tego stosunki handlowe wymagają, tj. w chwili, kiedy towary spadają w cenach, lub drożeją, podawać to do wiadomości szerokim warstwom społeczeństwa za pomocą dzienników, by tym sposobem ochronić i niezamożnych od nierzetelnego wyzysku i strat niepotrzebnych z czego Szanowna P. T. Publiczność o ile nabrała przekonania była zawsze zadowolona i dała mi dowody swego uznania za to, z drugiej jednak strony jak było można łatwo przewidzieć tj. ze strony konkurencji, poczęło się z tego powodu objawiać wielkie niezadowolenie, a chcąc osłabić niezdolne zaufanie jakie handel mój dotychczas pozyskał, poczęła konkurencja lamentować i rozmaite sofistyczne wywody Publiczności przedkładać, na nie nie zważając, aby tylko choć w taki sposób swoją sytuację podreperować.
Mam jednak nadzieję, że Szanowna Publiczność, która miała sposobność przekonać się o dobroci i jakości moich towarów jako też o cenach tychże, zrozumie to postępowanie, to też spodziewam się, że tak jak dotychczas swoimi względami zaszczycać mnie raczy. Mojem staraniem będzie by tak jak przedtem nie zważając na lichą konkurencję, każdorazowo informować Szan. Publiczność o gatunkach i najniższych cenach mojego handlu, które sprawdzam z pierwszorzędnych źródeł i za gotówkę co daje mi możność takowe j. k. najtaniej sprzedawać, jak poniżej mały wyciąg z mego cennika podaje.
1 kl. okru w głowie zł. —30
1 kl. „ czeski —31
1 kl. „ w kost i mączce —32
1 kl. migdałów sułtańskich wyborczych 1.12
1 kl. „ bardzo ładnych —84
1 kl. daktyli marokańskich 1.0
1 kl. „ aleksandryjskich —68
1 kl. „ kafalet —64
1 kl. rodzynek sułtańskich et. 52 i —64
1 kl. rodzynek eleme dużych —72
1 kl. „ czarnych —48
1 kl. malagi 1.80
1 kl. orzechów tureckich —40
1 kl. „ łuszczone —80
1 kl. „ włoskich 1. —
1 kl. fig sułtańskich —68
1 kl. fig wiankowych —28
1 kl. cykaty dużej 1.50
1 kl. arancini drobnej 1.12
1 kl. powideł węgierskich —30
1 Dkg. wanili —60
Mąka święteczna, najprzedniejsza kilo —16
Ceny powyższe odnoszące się do wybornej jakości towarów nie mogą iść w porównanie z podobnymi cenami towarów gorszych gatunków albo nieświeżych. Utrzymuję także na składzie różne gatunki tylko naturalnych win, wyborny rum bremski, herbatę, wódki zagraniczne i krajowe oraz bardzo dobry koniak francuski, po zł. 3.—, 3.50, 4.—, 4.50, 5.— i 6.— za butelkę.
Liczę na żyłowości moich Szanownych odbiorców i kręślę się z pełnym szacunkiem
LEONARD SOLECKI
Lwów, ul. Batorego 1. 2. 437